Assam Legislative Assembly Debates

Official Report

FOURTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE SEVENTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

Budget Session

Vol. IV

No. 21

THE 2ND APRIL 1984

1989

PRINTED AT PRINTORAN PRESS, DANISH ROAD, PANBAZAR, GUWAHATI—781001

PROCEEDINGS OF THE FOURTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE SEVENTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

The House met in the Assembly Chamber, Dispur, Guwahati on Monday the 2nd April 1984 with the Hon. Speaker in the Chair, 16 (Sixteen) Ministers, 5 (Five) Ministers of State, 4 (four) Deputy Ministers, 1 (One) Parliamentary Secretary and 56 (Fiftysix) Members present.

——

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY

(Budget Session)

Dated the 2nd April 1984

VOL.—IV

NO.-21

CONTENTS

		Page
1.	Questions	1
2.	Statement by Chief Minister	15
3	Statement by Minister	18
4.	Calling Attention Notice	19
5.	Matter Under Rule 301	25
6.	Presentation of report of legislature committee	29
7.	Government Bills	30–92
	(i) The Assam Irrigation Bill, 1983	30
	(ii) The Assam Higher Secondary Education Bill, 1984	49
	(iii) The Assam Agricultural University (Amendment) Bill, 1984 ...	84
8.	Report of the Business Advisory Committee	92
6.	Adjournment	93

—×—

STARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral answers were given)

Date : 2nd April 1984

Re : KAYAKUCHI FINGUA P. W. D. ROAD

Shri AMIR HAMCHA TALUKDAR asked :

*198. Will the Minister, P. W. D. be pleased to state—

(a) The date of starting the construction work of Kayakuchi Fingua P. W. D. Road in the District of Barpeta ?

(b) The number of bridges, the construction work of which are yet to be completed in that P. W. D. Road ?

(c) The approximate cost for construction of those bridges ?

(d) Whether the Govt. have any proposal to complete the construction work of those bridges during this financial year ?

Shri Luis Islari (Minister of State P. W. D.) replied :

198. (a)— March/57.

(b)—3 (three) Nos.

(c)—Rs. 10.00 lakhs.

(d)—One bridge No. 5/2 is under construction. There is no proposal for reconstruction of the other 2 bridges No. 3/1 and 5/1 during the current financial year.

শ্ৰীআমিৰ হামচা তালুকদাৰ :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে এই ৰাষ্টাটো ১৯৭৫ চনতে হৈছে, আজি ১৯৮৪ চন তথাপি এই ৰাষ্টাটো ক্লিয়াৰ হোৱা নাই ! দেখা যায় (দি)ৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছে যে ৩-১, ৫-১ নংৰ দলংৰ কোনো প্ৰস্তাৱ নাই। এই বিত্তীয় বছৰত আৰু ৫-২ নংৰ কাৰণে সজা হৈ আছে। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো ৩-১, ৫-১ নংৰ কাৰণে অহা বছৰত কাম হব নে ?

Shri Luis Islari :— If fund permits, the construction will be undertaken.

—বিঃ পশু চিকিৎসালয়ত ঔষধ যোগান—

শ্ৰীমথুৰা ডেকাই সুধিছে :

*১৯৯। মাননীয় পশু চিকিৎসা বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) গাৱঁত প্ৰতিষ্ঠিত পশু চিকিৎসালয় সমূহত ঔষধৰ যোগান যথোপযুক্ত ভাবে দিব নোৱাৰাতো সত্য নে ?

(খ) যদি সত্য ইয়াৰ কাৰণ দৰ্শাবনে ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন সৰকাৰ (পশু চিকিৎসা বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

১৯৯। (ক)—লগা হিচাবে দিব পৰা হোৱা নাই।

(খ)—চৰকাৰৰ বাজেটৰ অনুমোদন অনুযায়ী ঔষধৰ যোগান ধৰা হৈছে।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :— অধ্যক্ষ মহোদয় কলেও পুনৰুক্তি কৰা হয়, ঔষধ যিখিনি দৰ্কাৰ সেইখিনিও দিব পৰা নাই তাৰ কাৰণ কি মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব নে ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (পশুপালন মন্ত্ৰী) :— মই (ক) প্ৰশ্নৰ উত্তৰত আগতে কৈছো লগা পৰিমানে দিব পৰা নাই।

শ্ৰীজয়নাল আবেদিনঃ—যিবিলাক ৰাজ্যিক চিকিৎসালয় সেইবিলাকত ডাক্তৰ কিমান নিয়োগ কৰা হয় আৰু যিবিলাক উপ কেন্দ্ৰ তাত কি ডাক্তৰ নিয়োগ কৰা হয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব নে ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (মন্ত্ৰী) :— এইটো বেলেগ প্ৰশ্ন ।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো :— চিকিৎসালয় বিলাকত বছৰি কিমান মেডিচিন দিয়া হয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব নে ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (মন্ত্ৰী) ঃ— মাহেকত ৫০০ টকাকৈ দিয়া হয় কিন্তু বছৰি ৭ হাজাৰ টকাকৈ লাগে ।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো :— মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰিলো যে ৭ হাজাৰ টকাৰ প্ৰয়োজন । এতিয়া কিমান কৈ দি থকা বুলি কলে ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (মন্ত্ৰী) :— এতিয়া বছৰি ৫০০ টকাকৈ দিয়া হয় ।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো ঃ— য'ত বছৰ ৭ হাজাৰ টকাৰ দৰ্কাৰ তাত মাত্ৰ ৫০০ টকাকৈ দিয়া হয় এইটো তেনেই নগন্য । এতিয়া ইয়াক বঢ়োৱাৰ কিবা ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে নে ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (মন্ত্ৰী) :— এইটো ফাণ্ডৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱৰ সময়ত কৈ গৈছো ।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :— তেখেতে চৰকাৰৰ কথা কৈছে, মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ নিজৰ উপাধীও চৰকাৰ গতিকে তেখেতে কোন চৰকাৰৰ কথা কৈছে ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (মন্ত্ৰী) ঃ— মই প্ৰদেশিক চৰকাৰৰ কথা কৈছো ।

Shri Binoy Kumar Basumatary ঃ— Sir, as the hon'ble Minister has said, Rs. 500 is allotted for the veterinary dispensaries in the State. If any private person wants some medicines, where can they get the medicines, particularly the preventive medicines ?

Shri Sadhan Ranjan Sarkar (Minister) :—These are generally available in the dispensaries.

Shri Binoy Kumar Basumatary ঃ— Even when we want

to get some medicines from the pharmacy, it is said that the Govt has some monopoly on some medicines.

Shri Sadhan Ranjan Sarkar (Minister) I think there is no monopoly of medicines by the Govt.

Shri Binoy Kumar Basumatary :— Sir, will the Minister kindly confirm the statement that there is no monopoly over the preventive medicines ?

Shri Sadhan Ranjan Sarkar (Minister) :— There are a very few vaccines are produced in our laboratory. These are also available in the private pharmacies.

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :— মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে একোখন ডাক্তৰখানাত বছৰত ৫০০ কৈ টকা দিয়া হয়। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো তেখেতৰ ঘৰত কিমান জীৱ জন্তু আছে আৰু সেইবিলাকৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে কিমান খৰচ লাগে ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (মন্ত্ৰী) :— ঘৰত সকলোৰে জীৱ জন্তু আছে আৰু বেমাৰ আজাৰত টকা পইছা খৰছ হবই মই প্ৰশ্নৰ উত্তৰতে কৈ গৈছো যে এইটো বাজেটৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

শ্ৰীগৰেন্দ্ৰ নাথ ভালুকদাৰ :— মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে বছৰি ৫০০ টকাকৈ এখন ডাক্তৰখানাত ঔষধ দিয়া হয় সেইখিনিৰে নাটে কিন্তু যিবিলাক অঞ্চলত চিকিৎসালয় নাই সেইবিলাক ঠাইত গৰু মহৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে কি ব্যৱস্থা কৰা হয় ?

শ্ৰীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (মন্ত্ৰী) :— মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱৰ উত্তৰ দিওঁতে কৈছিলো যে ডাক্তৰখানা বিলাকত যিমানে ঔষধ যোগান ধৰিব লাগিছিল সেইখিনি কৰিব পৰা নাই। তাৰোপৰি আমাৰ যিবিলাক ব্লক অফিছ আছে ৰুৰেল ডেভেলপমেণ্ট অফিছ আছে সেই বিলাকত আমাৰ ফিল্ড ষ্টাফ আছে আনকি গাওঁ পঞ্চায়ত বিলাকতো ফিল্ড ষ্টাফ আছে তেওঁলোকক বেমাৰ আজাৰৰ খবৰ দিলেই তত্ক্ষনাত দৌৰী যায় আৰু তেওঁলোকে বিনামূলীয়া কৈ চিকিৎসা কৰে।

শ্রীহৰেণ তালুকদাৰ :— মন্ত্রী মহোদয়ে আগতে উল্লেখ কৰিছে যে ভিলেজ লেভেল অফিচাৰ বিলাক প্রায় ঠাইতে আছে। ইয়াৰ আগতেও বিধান সভাত প্রশ্ন কৰিছিলো আৰু কৈছিল যে ছয় মাহৰ ভিতৰত ভিলেজ লেভেল ফিল্ড এচিচটেন্ট দিয়া হব। এতিয়া এই ভি, এফ, এ বিলাক ফল-আপ কৰা হৈছে নেকি যাতে ডাক্তৰখানা নাথাকিলেও ঔষধবিলাক দিব পাৰে? গতিকে ভি, এফ, এৰ ব্যৱস্থা হবনে?

শ্রীসাধন ৰঞ্জন চৰকাৰ (মন্ত্রী) :— প্রায় ঠাইতে ভি, এফ, এ আছে। হয়তো দুই এঠাইত নাথাকিব পাৰে, সেইটো বেলেগ কথা।

Shri Binoy Basumatary :—Sir, I can confirm that the medicines are not available in any pharmacy. Will the Minister confirm where these can be available ?

Shri Sadhan Ranjan Sarkar, (Minister):— Sir, I have already answered this question. Only some rare medicines which are being manufactured in our laboratory may not be available but almost all other medicines are available in private pharmacies.

Shri Md. Umaruddin -—Sir, may I know what is the total expenditure on the staff and establishment per dispensary and then if medicines are available in the private dispensaries ?

Shri Sadhan Ranjan Sarkar, (Minister):—Sir, this is quite a separate question. However, as our country is very poor and the Government is not able to supply all the medicines necessary to all the human patients from the State dispensaries so also in the case of animals.

Shri Binoy Basumatari :—Sir, the Hon'ble Minister's answer is very evasive. He has not been able to say whether medicines are available. He only says that medicines

which are produced by Government laboratories are kept by Government but I can say that generally no medicine is availacle anywhere. I have personally tried. The Minister has not given correct answer.

Shri Sadhan Ranjan Sarkar, (Minister):—Sir, I have already answered that medicines which are manufactured by our biological laboratories and vaccines which are of rare quality cannot be available with the the private pharmacies. Save and except these other medicines prescribed by our doctors are available in private pharmacies.

শ্ৰীবৰ্গৰাম দেউৰী ঃ—যিবিলাক ঔষধ হাস্পাতালত নাপায় সেইবিলাক প্ৰাইভেট ফাৰ্ম্মাচিত পায়। গতিকে ভেটেৰীনেৰীৰ ক্ষেত্ৰত বেলেগ প্ৰাইভেট ফাৰ্ম্মাচি আছে নেকি ?

Shri Sadhan Ranjan Sarkar, (Minister):—Sir, practically medicines prepared for animal and human beings are the same, the difference is only in doses.

Shri Rukmini Roye :—Sir, in course of his answer the Hon. Minister admitted that ours is a poor country. May I know, if ours is a poor country then what is the use of maintaining some luxuries of staff, doctors etc. without any medicines.

Shri Sadhan Ranjan Sarkar, (Minister,) :—Sir, prescriptions are being given by doctors whenever necessary. However, if we could supply medicines and other things this question would not have arisen.

Starred question No. 200 was not put the member being absent.

বিঃ মটৰ ট্ৰেন্সপোৰ্ট শ্ৰমিক আইন—

শ্ৰী পূৰ্ণ বড়োৱে সুধিছে :

*২০১। মাননীয় শ্ৰম বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) ১৯৬১ চনৰ মটৰ ট্ৰেন্সপোৰ্ট শ্ৰমিক আইন খন অসমত কাৰ্য্যকৰী নোহোৱাৰ কাৰণ কি ?

(খ) এই আইনখন কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিবনে ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ ধানোৱাৰ (শ্ৰম বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

২০১। (ক)— অসমত ১৯৬১ চনৰ মটৰ ট্ৰেন্সপোৰ্ট শ্ৰমিক আইন প্ৰনয়ণ কৰা হৈছে।

(খ)—প্ৰশ্ন নুঠে।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো :—মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ১৯৬১ চনত মটৰ ট্ৰেন্সপৰ্ট শ্ৰমিক আইন প্ৰনয়ণ কৰা হৈছে। মোৰ প্ৰশ্ন আছিল এই আইন সঠিকভাৱে কাৰ্য্যকৰী কৰা হৈছে নে নাই ? মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে এই প্ৰশ্নৰ নিষ্প্ৰয়োজন। কথা হল এই আইন মতে শ্ৰমিকসকলৰ চাকৰি স্থায়ীকৰণৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছেনে ? যদি হৈছে কিমান দিনৰ পিচত এইটো কৰা হয় ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ ধানোৱাৰ (মন্ত্ৰী):—ইতিমধ্যে আমাৰ কেবাটাও কেচ লোৱা হৈছে। আমাৰ এইটো ১৯৬১ চনত লাগু হৈছিল আৰু এই মটৰ ট্ৰেন্সপৰ্ট আইন লাগু কৰোতে দেৰি হৈছিল। ১৯৭৯ চনৰ পৰা এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ কাৰ্য্যকৰী হৈ আছে। ইতিমধ্যে বহু কেচ লোৱা হৈছে। একেৰাহে এবছৰ কাম কৰাৰ পিচত মানুহজন স্থায়ী কৰিব লাগে আৰু সেই ক্ষেত্ৰত প্ৰায় কৰা হোৱা নাই।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো :—ইয়াৰ পৰা বুজা গল যে আচলতে সঠিকভাৱে কাৰ্য্যকৰী হোৱা

নাই। এইটো কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হবনে নহয় ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ ধানোৱাৰ (মন্ত্ৰী) :—ইতিমধ্যে ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে।

Starred Qn. No. 202 & 203 were not put, the members being absent.

Re : HEALTH CENTRE AT RANI

Shri TARENI asked :

*204. Will the Minister, Health be pleased to state—

(a) Whether the Government have any scheme to establish a Medical Health Centre with "20 beds" at Rani ?

(b) If not, why ?

Dr. BHUMIDHAR BARMAN (Minister, Health) replied :

204. (a)—No.

(b)—There is no provision for establishment of Health Centre with 20 beds.

শ্ৰীতাৰিণী :—আগৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীৰ দিনত এনেকুৱা এটা কেন্দ্ৰৰ আধাৰশিলা বহুত টকা খৰচ কৰি স্থাপন কৰা হৈছিল। এই কথা সচাঁনে ?

ডাঃ ভুমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী):—বোম প্ৰগ্ৰেমত স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰাৰ কথা নাই। বোম প্ৰগেমৰ অধিনত গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজৰ ফালৰ পৰা কৰাৰ কথা আছিল। ইয়াত আধাৰশিলা স্থাপন কৰাৰ কথা নাই।

শ্ৰীচিৰাজুদ্দিন :—১৯৮৪-৮৫ চনত এনেকুৱা আচঁনি হাতত লোৱাৰ সম্ভাবনা আছে নেকি ?

ডাঃ ভুমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী) :—ৰাণীত ষ্টেট ডিচপেনচৰী আছে। বোম প্ৰগ্ৰেম মতে

গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজৰ পৰা একোটা ডাক্তৰৰ টিম গৈ মানুহক বুজাই চিকিৎসা দিয়ে। তেনেকুৱা কেন্দ্ৰ এটা ৰাণীত কৰাৰ কথা আছে। আৰু এইটো এই বছৰৰ ভিতৰতে হব বুলি আশা ৰাখিছো।

শ্ৰীহৰেণ তালুকদাৰ :—আধাৰশিলা স্থাপন কৰা কথাটো সচাঁনে মিছা অনুসন্ধান কৰি চাবনে ?

ডাঃ ভুমিধৰ বৰ্মন (মন্ত্ৰী):— হয় অনুসন্ধান কৰি চোৱা হব।

Starred Qn. No. 205 was not put, the member being absent.

—বিঃ হেলিকপ্তাৰ ক্ৰয়—

শ্ৰীতুৰ্গেশ্বৰ পাতিৰে সুধিছে :

*২০৬। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে —

অসম চৰকাৰে এখন হেলিকপ্তাৰ কিনাৰ কথাটো সচাঁনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ

২০৬। অসম চৰকাৰে হেলিকপ্তাৰ কিনাৰ কথাটো সচাঁ নহয়।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা:—হেলিকপ্টাৰ কিনাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী):—১৯৮১ চনতে চৰকাৰৰ এটা সিদ্ধান্ত আছে।

শ্ৰীচিৰাজুদ্দিন :—ভাৰতৰ সকলোবিলাক ৰাজ্যৰে হেলিকপ্টাৰ আছেনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী):—সকলো বিলাক ৰাজ্যৰে নাই। কিছুমান ৰাজ্যৰ আছে। যেনে বিহাৰৰ ৪খন এয়াৰক্ৰাফ্ট আছে, উত্তৰ প্ৰদেশৰ দুখন হেলিকপ্টাৰ আৰু দুখন এয়াৰক্ৰাফ্ট আছে, পশ্চিম বংগৰ এখন হেলিকপ্টাৰ আছে, উৰিষ্যাৰ এখন ডাঙৰ আৰু এখন সৰু এয়াৰক্ৰাফ্ট আছে, মধ্য প্ৰদেশৰ দুখন হেলিকপ্টাৰ আৰু এখন এয়াৰক্ৰাফ্ট আছে আৰু পাঞ্জাবৰ এখন সৰু এয়াৰক্ৰাফ্ট আছে।

শ্ৰীৰমেশ ফুকন :—প্ৰয়োজনৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি কিনাৰ কথা নাভাবেনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী) :—চৰকাৰে যোগাযোগ কৰি আছে।

Shri Benoy Basumatary :—Sir, Hindustan Aeronautic Ltd. has a new helicopter which has been recommended by the foreign countries. Are Government considering purchase of helicopter manufactured by HAL ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী) :—এতিয়ালৈকে যিমান হেলিকপ্টাৰ কিনা হৈছে সেই আটাইবোৰেই বাহিৰৰ পৰা কিনা হৈছে।

শ্ৰীবিনয় বসুমতাৰী :—চেটক কিনাৰ কথা ভবা হৈছে।

শ্ৰীদুৰ্গেশ্বৰ পাটিৰ :—একোখন হেলিকপ্টাৰৰ মূল্য কিমান ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী) ঃ– চেটকখনৰ মূল্য প্ৰায় ৬৭ লাখ আৰু এম আই খনৰ দাম ২ কোটিৰো ওপৰ পৰে।

—বি: পৰিয়াল পৰিকল্পনা আঁচনি—

শ্ৰীমথুৰা ডেকাই সুধিছে ঃ

*২৩৭। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসম ৰাজ্যখনৰ ভিতৰত পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ ক্ষেত্ৰত কেনে কেনে ধৰণৰ আচঁনিবোৰ কাৰ্য্যকৰি কৰা হৈছে ?

(খ) এনে আঁচনি প্ৰয়োগৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ সমূহৰ লক্ষ্য পুৰণৰ বাবে কোনো নিৰ্দ্দিষ্ট আঁচনি লোৱা হৈছেনে ?

(গ) যদি হৈছে, তেন্তে এনে প্ৰতিটো কেন্দ্ৰৰ লক্ষ্য কিমান আৰু কাৰ্য্যকৰী কিমানকৈ হৈছে ?

(ঘ) এনে আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ বাবে সমগ্ৰ ৰাজ্যখনত কিমান Laparoscopic মেচিন আছে ?

(ঙ) এই মেচিনবোৰ সঠিক ভাৱে প্ৰয়োগ হৈছেনে আৰু যদি হৈছে এনে মেচিনৰ যোগে কাৰ্য্যকৰী হোৱা আঁচনিৰ ফলাফল কি ?

(চ) কোন কোন জিলাত এই Laparoscopic মেচিন যোগান ধৰিব পৰা নাই আৰু কিয় যোগান ধৰা নাই জনাবনে ?

শ্ৰীভূমিধৰ বৰ্মন (স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ

২০৭ । (ক)—পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ অন্তৰ্গত বন্ধ্যাকৰণ লুপ প্ৰয়োগ আদি ব্যৱস্থা সমূহ আছে। এই ব্যৱস্থা সমূহ ব্যাপক ভাৱে কাৰ্য্যকৰী কৰা হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও মাতৃমংগল আৰু শিশুকল্যান আঁচনিৰ দ্বাৰা মাতৃ আৰু শিশুসকলক ৰোগৰ প্ৰতিষেধক ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে।

(খ) আৰু (গ)—পৰিয়াল পৰিকল্পনা আঁচনিখন সফল কৰিবৰ বাবে প্ৰতিটো প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰকে লক্ষ্য ধৰি দিয়া হৈছে। অৱশ্যে লক্ষ্য সমূহ সকলোবোৰ স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰৰ ক্ষেত্ৰত একে নহয় আৰু লক্ষ্য সমূহ অহা ৩১ মাৰ্চৰ ভিতৰত উপনীত হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে।

(ঘ) আৰু (ঙ) এতিয়ালৈকে ১৫টা Laparoscopic মেচিন ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা লোৱা হৈছে। আগেয়ে পোৱা ১০ টা মেচিন কামত লগোৱা হৈছে। মাৰ্চ মাহত পোৱা ৫টা মেচিন ইতিমধ্যে ৰাজ্যৰ নিৰ্দ্দিষ্ট স্থানলৈ পঠোৱা হৈছে। এই মেচিনৰ সহায়েৰে ফেব্ৰুৱাৰী মাহলৈকে ১৩,০০০ গৰাকী মহিলাক বন্ধ্যাকৰণ সেৱা আগবঢ়োৱা হয়।

(চ)—এই মেচিন সমূহ ভাৰত চৰকাৰে বিদেশৰ পৰা আমদানী কৰি ভাৰতৰ সকলো ৰাজ্যলৈকে যোগান ধৰে। আৰু ৫টা এনে ধৰণৰ মেচিন যোগান ধৰিবলৈ ভাৰত চৰকাৰক অনুৰোধ কৰা হৈছে। কাৰ্বি আংলং আৰু উত্তৰ কাছাৰৰ বাহিৰে সকলো জিলাত এই মেচিন আছে। ইয়াৰ উপৰিও দহটা এনে মেচিন অনাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আৰু এপ্ৰিল মাহৰ ভিতৰত আহি পাব বুলি আশা কৰা হৈছে।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :—লেপাৰচকপিক কোন কোন হস্পিটালত আছে ?

ডা:—ভূমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী) :—কাৰ্বি আংলং আৰু উত্তৰ কাছাৰৰ বাহিৰে সকলো বিলাক জিলাতে আছে। কেইখনমান জিলাত যেনে কামৰূপ আৰু ডিব্ৰুগড়ত দুটাকৈ এনেকুৱা মেচিন আছে। বাকী বিলাকত এটাকৈ আছে। বাকী যি ১০ টা অনাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে সেইকেইটা আহি পালেই কাৰ্বি আংলং আৰু উত্তৰ কাছাৰ জিলাত দিব পৰাৰ উপৰিও আৰু কিছুমান ঠাইত এটাতকৈ অধিক দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছো।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা ঃ—জিলা বিলাকে এইবিলাক মেচিন পাইছে সচাঁ কিন্তু গাওঁ বিলাকে পাইছেনে নাই ?

ডাঃ ভুমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী):—জিলাবিলাকত থাকিলেই হল। জিলাবিলাকে গাৱত গৈ স্বাস্থ্য কেম্প কৰেগৈ। ডাক্তৰবিলাক চহৰৰ পৰাই গৈ গাৱত কেম্প কৰি অপাৰেচন কৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰাইমাৰী হেল্থচেণ্টাৰৰ ডাক্তৰ সকলকো ট্ৰেইনিং দিয়ে।

শ্ৰীৰুক্মিণী ৰায় ঃ—এই ১৩ হাজাৰ মহিলাক অপাৰেচন কৰাৰ পিচত কিবা কম্প্লিকেচি এৰাইজ কৰিছে নেকি ?

ডাঃ ভুমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী):—এইটো এটা উত্তম আৰু সুন্দৰ ব্যৱস্থা। যোৱাবাৰ আমাৰ লেপাৰচকপিক নোহোৱাৰ কাৰণে আমি মাত্ৰ ৫৭ হাজাৰহে কৰিব পাৰিছিলো। এই বছৰ লেপাৰচকপিক অনাৰ লগে লগে বহুত বাঢ়ি গল। এইটো মহিলাসকলেও ভাল পায় আৰু ডাক্তৰৰ মতেও ভাল ব্যৱস্থা। আমি এতিয়ালৈকে কোনো কম্প্লিকেচি এৰাইজ হোৱাৰ কথা শুনা নাই। এই ব্যৱস্থা অতি ভাল আৰু সুন্দৰভাৱে চলি আছে।

Starred Qn. No. 208 was not put, the member being absent.

—বিঃ ধুবুৰী দিয়াচলাই কাৰখানাৰ শ্ৰমিকৰ দৰমহা—

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়োৱে সুধিছে ঃ

*২০৯। মাননীয় শ্ৰম বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) এই কথা চৰকাৰে জানেনে যে ধুবুৰী দিয়াচলাই কাৰখানাৰ ঠিকা শ্ৰমিক-সকলৰ সপক্ষে কোৰ্টে ৰায় দিয়াৰ পাচতো সেই ৰায় কাৰখানাৰ মালিক আৰু ঠিকাদাৰ সকলে কাৰ্যকৰী কৰা নাই ?

(খ)—যদি জানে শ্ৰমিকসকলৰ ন্যায্য দৰমহা আদায় দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে জনাবনে ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ ধানোৱাৰ (শ্ৰম বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

২০৯। (ক)—হয় জানে।

(খ)—শ্ৰমিকসকলে ইতিমধ্যে তেওঁলোকৰ দাবী মতে মীমাংসাত উপনিত হোৱা সংশোধিত হাৰত দৰমহা গ্ৰহণ কৰিছে।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো :—অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাইছে যে মেচ কাৰখানাৰ শ্ৰমিকসকলে দৰমহা ঠিকমতে পাই আছে যিহেতু এটা চুক্তি হৈ গল। এইটো ভাল খবৰ। কিন্তু মন্ত্ৰী মহোদয়ে এটা কথা জানেনে যে তাত ঠিক শ্ৰমিকৰ সংখ্যা কিমান ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ ধানোৱাৰ (মন্ত্ৰী):—৭৮ জন।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো :—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই ঠিকা শ্ৰমিকসকলে তেওঁলোকৰ ন্যায্য দৰমহা পোৱাৰ কাৰণে কোৰ্টৰ আশ্ৰয় লব লগা হৈছে আৰু এইটো কৰোতে বহুদিন গুছি যায়। তেওঁলোকৰ এইটো ৰোজাগাৰৰ প্ৰশ্ন। তেনে অৱস্থাত মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা এটা কথা জানিব পাৰো নে যে এই ঠিকা শ্ৰমিক সকলে যাতে তেওঁলোকৰ দৰমহাখিনি নিয়মিয়াভাৱে পাব পাৰে তাৰ কাৰণে ঠিকাদাৰ আৰু কাৰখানাৰ মালিকসকলক বাধ্য কৰাব পাৰিব ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ ধানোৱাৰ (মন্ত্ৰী):—ব্যৱস্থা কৰা হব।

শ্ৰীৰুক্মিণী ৰায় :—অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে তাত ৮০০জন শ্ৰমিক আছে। তেখেতে এটা কথা জানেনে সেই শ্ৰমিকসকলৰ ভিতৰত কিমানজন স্থায়ী আৰু কিমানজন অস্থায়ী কৰ্ম্মচাৰী আছে ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ ধানোৱাৰ (মন্ত্ৰী):—মই ৭৮ জন ঠিকা শ্ৰমিকৰ কথাহে কৈছো।

শ্ৰীৰুক্মিণী ৰায় :—অধ্যক্ষ মহোদয়, ঠিকা শ্ৰমিকসকল স্থায়ী হব নোৱাৰে নেকি ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ ধানোৱাৰ (মন্ত্ৰী):—অধ্যক্ষ মহোদয়, তাত দুবিধ শ্ৰমিক আছে। এবিধ স্থায়ী শ্ৰমিক আৰু এবিধ ঠিকা শ্ৰমিক। মই এই ঠিকা শ্ৰমিক সকলৰ কথাহে কৈছো।

—বিঃ বাইহাটা চাৰিআলি ডুমুনি চকিত সজা বন বিভাগৰ কাৰ্য্যালয়—

শ্ৰীমথুৰা ডেকাই সুধিছে:

*২১০। মাননীয় বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) ৰঙিয়া বন সংমণ্ডল বিভাগৰ পৰা বাইহাটা চাৰিআলি ডুমুনি চকি আদি

ঠাইত যি সমূহ কাৰ্য্যালয় ঘৰ সাজিবলৈ লৈছে সেইবোৰ সাজোতে নিবিদা আহ্বান কৰা হৈছেনে ?

(খ)—যদি নিবিদা আহ্বান কৰা নাই, কিয় কৰা নাই জনাবনে ?

(গ)—বাইহাটা চাৰিআলি ডুমুনি চকি আদিত যি ঘৰ সজা হ'ল সেই সমূহ ঘৰ সাজোতে আগতীয়াকৈ চৰকাৰে অনুমোদন দিছিলনে ?

শ্ৰীধনীৰাম ৰংপী (বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে ঃ

২১০। (ক)—ৰাঙিয়া বন সংমণ্ডলৰ বাইহাটা চাৰিআলি ডুমুনি চকি আদি ঠাইত বন বিভাগৰ কোনো কাৰ্য্যালয়ৰ ঘৰ সজা হোৱা নাই। আৰু সেই কাৰণে নিবিদাও আহ্বান কৰা নাই।

(খ)—প্ৰশ্ন নুঠে।

(গ)—প্ৰশ্ন নুঠে।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :—অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে সেই কেইটা ঘৰ বন বিভাগৰ নহয়। তেনেহলে সেইকেইটা কাৰ ?

শ্ৰীধনীৰাম ৰংপি (মন্ত্ৰী):—আমাৰ বোধহয় নহয়।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :—এই বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুসন্ধান কৰিব নে ?

শ্ৰীধনীৰাম ৰংপি (মন্ত্ৰী :— নিশ্চয় কৰিম।

Starred Qn. No. 211 was not put, member being absent.

Statement By the Chief Minister

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) :— Hon'ble Speaker Sir, On 30.3.84 I had assured the house that I would make a statement on the news item published in the Assam Tribune of 29 3.84 under the caption "Missing Officials Return Safely".

In this connection it has been reported that on March 27, an Executive Magistrate alongwith an Assistant Conservator of Forest, a Range Officer, a Deputy Range Officer, other Forest Staff and Labourers, and some armed police personnel went to Compound Basti situated near Assam-Nagaland border under Teok Police Station in the Tiry Hills reserve forest area which is well within Assam. They went in two jeeps and two trucks for evicting a saw Mill unauthorisedly constructed there by Nagas reportedly under an industrial license given by the Nagaland Government. While Forest Officials were dismantling the Saw Mill the party was suddenly encircled by some NAP personnel and a large crowd of Nagas. The NAP personnel claimed the area to be within Nagaland and commanded the forest party to stop dismantling the said Saw Mill. The Assistant Conservator of Forest and the Magistrate who wanted to discuss the matter with the Nagaland officials were taken by NAP personnel towards Nagaland and thereafter kept confined in the house of the Chairman of the local village council where compensation for dismantling the Saw Mill was demanded from them.

Meanwhile some more Nagas came to the area and asked the other forest staff comprising of the Range Officer, the Deputy Ranger, the Forester, some Forest Guards, 2 Labourers, one Home Guard and 3 police personnel to accompany them stating that they were wanted by the Assistant Conservator of Forest and the Magistrate. Accordingly they accompanied them but were

taken to another direction. While on their way the police personnel managed to take a different route where as the others were taken to the 2nd Nagaland Armed Police Camp at Yachang and confined there for the night by NAP personnel and other Naga villagers. In the meanwhile the Assistant Conservator of Forest and the Magistrate were released on the orders of the Circle Officer, Longchem, at about 10.30 P.M.

On the morning of March 28, the Deputy Inspector General of Police (Eastern Range), the Superintendent of Police, Jorhat and the Additional Deputy Commissioner, Jorhat along-with other officials visited Compound basti and the 2nd Nagaland Armed Police post at Yachang where the kidnapped officials were kept confined. At their instance the kidnapped officials and other persons were released and brought back to Teok Police Station at 6 P.M. on that day. The kidnapped persons had been assaulted and as a result sustained various injuries. The three Police personnel who were also missing returned to their camp safely, on 28th March at 1 P.M. with their arms and ammunition.

The Nagas also set fire to two trucks which carried the eviction party.

A strong protest has been lodged with the Nagaland Government for such illegal action by the Nagas and NAP personnel. The Nagaland Government has been requested to take deterrent action to bring the culprits to book. They have also been told that the culprits should pay compensation for the damage caused to the

trucks as assessed by the Commissioner, Upper Assam Division. A criminal case has been registered in the Teok Police Station and the investigation is in progress. All the injured persons have been given medical treatment.

Shri Benoy Kumar Basumatari :— Sir, now this area is supposed to be in dispute. Has the Government of Assam been able to reclaim the area ;

Shri Hiteswar Saikia, Chief Minister :– Mr. Speaker, Sir, We have some agreement with Nagaland Government to re-survey all these areas and in some places survey is going on.

Shri Benoy Kumar Basumatari :— Sir, in regard to this place where the incident occured, since compensation case has been filed, what will be the understading - will it be considered as within Assam or within Nagaland ?

Shri Hiteswar Saikia, Chief Minister :— We have protested, that means it is within Assam but they have also claimed it. But it is within Assam.

শ্ৰীদুৰ্গেশ্বৰ পাটিৰ :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এনে ঘটনা কেৱল অসম-নাগালেণ্ড বোৰ্ডাৰতে নহয়, অৰুণাচল বোৰ্ডাৰতো এনে ঘটনা হৈ থকা দেখা যায়। অৰুনাচলৰ পৰাও বহুতো মানুহ ভৈয়ামলৈ নামি আহি খেতি-বাতি কৰি বলপূৰ্ব্বক লৈ যায়। তাৰোপৰি ফৰেষ্টৰ ফেন্সিং পৰ্য্যন্ত তেওঁলোকে ভাঙে। এই আটাইবোৰ ঘটনা অসমীয়া মানুহে কি সদায় সহ্য কৰি থাকিব ? এই বিষয়ে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এটা স্পষ্টিকৰণ দিব লাগে।

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই এনক্ৰচমেণ্ট কেৱল এই বছৰেই হোৱা নাই, আগৰ পৰাই হৈ আছে। সেইকাৰণে মই মাননীয় সদস্য সকলক জনাব খোজো যে আমাৰ সীমান্তত যিসকল লোক আছে তেওঁলোকক ৰিষ্ট্ৰেইন কৰাব লাগে। সীমান্তত খেতি বাতি আৰু জমিদাৰিক

লৈয়ে এই অঞ্চলত অশান্তিৰ সৃষ্টি হয়। এইবোৰ আমি নাইকীয়া কৰিব লাগিব ।

STATEMENT BY THE MINISTER

Shri Dhani Ram Rongphi, (Minister, Forests) :— Mr. Speaker, Sir, with regard to the call attention motion tabled by Shri Hemen Das, M.L.A as "গোলাঘাট মহকুমাৰ টেঙানী বনাঞ্চলত কৃষক উচ্ছেদ" I furnish the reply as follows:

There is no Tengani Reserve Forests under Golaghat Sub-Division. There is one Tengani Forest village inside the Nambor North Reserve Forests. So that part of the Nambor Reserve Forests is popularly know as Tengani Forests.

During last 2—3 months some people from Dergaon, Bokakhat, Moriaholla area of Golaghat Sub-Division in a planned way entered this Reserve Forests and cleared up seven areas by causing destruction of huge numbers of trees and burning them. In the process, they have opened up the following seven places viz : Kachariholla, Owipathar, Owguri, Kokuri, Hurhuria, Khotkhati and Kowani. The extent of area cleared in these seven places will be about 1000 hectares or 7500 bighas. To prevent destruction of the forest and loss of reserve forest areas the local Forest staff tried to prevent these people from entering into the Reserve Forests and demolished their sheds. These actions took place on various dates from 27.12.83 to 3.3.84. The total sheds demolished are 203. Since this attempt of encroachment is very recent no crop was raised by the encroachers ; hence

no destruction of any crop took place during the preventive operation. A statement showing the preventive operation in different places and number of sheds demolished is given below:

Name of the encroached area.	Area under encroachment.	Nos. of sheds with population	Eviction carried out with dates.
1	2	3	4
1. Kacharaiholla	200 hect.	4 sheds, 150-200 people approx.	28.12 83
2. Owipathar	88 hect.	32 sheds, 75-100 people approx.	3.3.84
3. Owipathar	150 hect.	11 sheds, 150-200 people approx.	3.3.84.
4. Kokuri	150 hect.	58 sheds, 150-200 people approx.	...
5. Hurhuria	120 hect.	25 sheds, 75-100 people approx.	28.2.84
6. Khotkhati	150 hect.	30 sheds, 75-100 people approx.	28.2.84
7. Kowani area	50 hect.	43 sheds, 400-500 people approx.	27.12.83

Calling Attention Notice

Mr. Speaker :— Now item No. 2, Shri Purno Boro.

Shri Purno Boro :— Mr. Speaker, Sir, I call the attention of the Minister, Health under Rule 54 of the Rules of

Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly to the news item appearing in the 'Agradoot' dated 22nd January, 1984 under the caption " ঔষধ ক্ৰয়ত চৰকাৰৰ ৪০ লাখ টকা লোকচানৰ অভিযোগ "।

শ্ৰীভূমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী)—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্যই উল্লেখ কৰা যোৱা ২২।১।৮৪ ইং তাৰিখৰ ৩ দিনীয়া বাতৰি কাকত অগ্ৰদূতত প্ৰকাশিত ঔষধ ক্ৰয়ত চৰকাৰৰ ৪০ লাখ টকা লোকচানৰ শীৰ্ষক বাতৰিটোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি গোচৰ হৈছে। আৰু এই সন্দৰ্ভত তলত লিখা কথাখিনি কবলৈ বিচাৰিছো।

Iodochloro hydroxy quinoline 200 mg ৰ সৈতে Furazolidon 100 mg টেবলেট (Combined) কিনা সম্পৰ্কে তথ্য এনে ধৰণৰ :

বিভিন্ন ঔষধ আদি ক্ৰয়ৰ বাবে স্বাস্থ্য সঞ্চালকে আহ্বান কৰা নিবিদা মৰ্মে ২১।১১।৮৩ তাৰিখে বিভিন্ন নিবিদাকাৰীৰ পৰা ৯০ খন নিবিদা পোৱা হয়। বাতৰিটোত প্ৰকাশ পোৱা ওপৰোক্ত টেবলেট এই নিবিদাত অন্তৰ্ভুক্ত আছে।

বহুতো ব্যক্তিয়ে নিবিদা দিয়াৰ কাৰণে আৰু বহুতো সংখ্যক নিবিদা হোৱা বাবে সকলো কাগজ-পত্ৰ খুটি-নাটি মাৰি চাওঁতে কিছুসময় লোৱাটো স্বাভাৱিক যদিও, নিবিদাবোৰ চুড়ান্তভাৱে পৰীক্ষা কৰি ক্ৰয় পৰিষদত (Purchase Board) দিবৰ কাৰনে প্ৰস্তুতিৰ কাম চলি আছে আৰু সোনকালে ক্ৰয় পৰিষদৰ আগত দি চুড়ান্ত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হ'ব। কলিকতাৰ Pharma Impex নামৰ প্ৰতিষ্ঠানটোৱেও এইবিধ ঔষধৰ বাবে প্ৰতি ৫০০ টেবলেটত ৪৯.৫০ পইচা দৰত নিবিদা দিয়ে।

ইতিমধ্যে সেইসময়ত কামৰূপৰ মুখ্য স্বাস্থ্য আৰু চিকিৎসা বিষয়া ডঃ চক্ৰৱৰ্তীয়ে লিখিতভাৱে আৰু আন আন মুখ্য স্বাস্থ্য আৰু চিকিৎসা বিষয়া কেইজনমানে মৌখিকভাৱে এই ঔষধটো বিশেষ প্ৰয়োজনীয় বুলি বিছাৰে। এই ঔষধটো যিহেতু পুৰনি গ্ৰহণী চিকিৎসাৰ বাবে অত্যাৱশ্যক আৰু ১৯৮৩-৮৪ চনৰ নিবিদাৰ চুড়ান্ত সিদ্ধান্ত নোহোৱা হেতুকে এই ঔষধৰ প্ৰস্তুত কাৰক প্ৰতিস্থান Smithy Kline and French (Bangalore)ক

আৰু স্থানীয় উদ্যোগ গুৱাহাটীৰ North East Lab. আৰু ১৯৮১-৮২ চনৰ ক্ৰয় পৰিষদৰ মঞ্জুৰ প্ৰতিস্থান দুয়োটাকে স্বাস্থ্য সঞ্চালকৰ চিঠি নং ৩২৪৩-৪৪ তাং ২৫।১০।৮৩ মৰ্মে আগৰ অনুমোদিত দৰত দিব পাৰিব নেকি সোধা হৈছিল। তাৰ উত্তৰত স্থানীয় উদ্যোগ North East Lab. এ তেওঁলোকৰ ২৬ ১০-৮৩ তাৰিখৰ চিঠি যোগে আগৰ অনুমোদিত দৰত দিব পাৰিব বুলি জনালে। কিন্তু আনখন অনুমোদিত প্ৰতিস্থান Smithy Kline French ৰ পৰা কোনো উত্তৰ নোপোৱাত সঞ্চালকৰ ২।১১।৮৩ তাৰিখৰ তাঁৰ বাৰ্ত্তাযোগে চলিত দৰত বা আগৰ অনুমোদিত দৰত (যিটোৱেই কম হয়) দিব পাৰিব নেকি বুলি পুনৰ সোধা হয়। তাৰ উত্তৰত Smithy Kline & French এ ১২ টা টেবলেট ২০৫৯ টকা দৰত (অৰ্থাৎ ৫০০ টেবলেটত ১০৭.৯২ টকা) দিব পাৰিব বুলি জনায়। এই পৰিপ্ৰেক্ষিতত কামৰূপৰ মুখ্য স্বাস্থ্য আৰু চিকিৎসা বিষয়াক আৰু লগতে আন আন মুখ্য স্বাস্থ্য আৰু চিকিৎসা বিষয়া সকলকো মেমোযোগে জনোৱা হয়। তেওঁলোকক আৰু এইটোৱো সকিয়াই দিয়া হৈছিল যে তেওঁলোকে জৰুৰী চাহিদাখিনি পুৰাবলৈহে কিনিব। এই সংক্ৰান্তত উল্লেখ কৰা যায় যে কলিকতাৰ উপৰোক্ত Pharma Impex প্ৰতিষ্ঠানটোৱে ১৯৮০-৮১ চনত এই টেবলেটটোৰ প্ৰতি ৫০০ টেবলেটত ৫১.৬৫ টকা হাৰে নিবিদা দিছিল। কিন্তু এই সংক্ৰান্তত বহা Sub-Committee এ এই ঔষধৰ নিবিদা গ্ৰহণৰ ক্ষেত্ৰত Smithy Kline & Frenchক প্ৰতি ৫০০ টেবলেটত ১০৭.৯২ টকাৰ অনুমোদন দি লগতে স্থানীয় প্ৰতিষ্ঠান North East laboratories ক এই একে দামত দিবলৈ পৰামৰ্শ আগবঢ়াই। এই ক্ষেত্ৰত উল্লেখ কৰিব পাৰি যে M/S Smithy Kline & French এখন অতি প্ৰখ্যাত ঔষধ প্ৰস্তুত কাৰক প্ৰতিস্থান। এই Sub-Committee খন তলত দিয়া সদস্যসকলৰ দ্বাৰা গঠিত আছিল।

১) ডাঃ ননী গোপাল বেনাৰ্জী, সঞ্চালক।

২) ডাঃ দুলাল চন্দ্ৰ বৰকটকী; অধ্যাপক: গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজ।

৩) ডাঃ আৰ, চক্ৰৱৰ্তী, মুখ্য স্বাস্থ্য আৰু চিকিৎসা বিষয়া কামৰূপ।

৪) ডাঃ পি, চি শৰ্ম্মা, উপসঞ্চালক, মেলেৰীয়া।

৫) শ্ৰীএ, চি, বড়া, বিত্ত বিষয়া।

৬) ডাঃ এইচ, পি, সিংহ, উপসঞ্চালক (T.B.)

৭) শ্ৰীচি, দেববয়, A.D.C.

গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজৰ মেডিচিন বিভাগৰ অধ্যাপক ডঃ দুলাল চন্দ্ৰ বৰকটকী M B B.S. (Dib) M.R.C.P. (Edin) F.R.C.P. (Edin) এই Sub Committee ৰ বিশেষজ্ঞ হিচাবে উপস্থিত আছিল। এই সংক্ৰান্তত উল্লেখনীয় যে চৰকাৰৰ নিৰ্দ্ধাৰিত ক্ৰয়নীতি অনুসৰি উদ্যোগ বিভাগৰ পঞ্জীভূক্ত স্থানীয় North East laborotories কো একে দামতে দিবলৈ দিয়া হয় যদিও নিবিদাত তেওঁলোকৰ প্ৰতি ৫০০ টেবলেটৰ দাম ১৫০.০০ টকা আছিল। এই উপৰোক্ত Sub-Committee ৰ পৰামৰ্শমতে ক্ৰয় পৰিষদে অনুমোদন জনাই ২৯/৯/৮১ তাৰিখে আৰু ১৯৮১-৮২ চনৰ ১৩ নৱেম্বৰ তাৰিখে ক্ৰয় পৰিষদৰ অনুমোদিত ঔষধৰ তালিকা প্ৰকাশ কৰা হয়। এই পৰিপ্ৰেক্ষিতত জৰুৰী চাহিদা পূৰাবৰ কাৰণে নতুন নিবিদাৰ চুৰান্ত সিদ্ধান্ত নোলোৱালৈকে বা ১৯৮৪ চনৰ ৩. মাৰ্চ লৈকে (যিটোৱে কম হয়) এই ঔষধটো ক্ৰয় পৰিষদৰ আগৰ অনুমোদিত হাৰত ৫০০ টেব্‌লেট ১০৭.৯২ টকা দামত Smithy Kline & French আৰু গুৱাহাটীৰ স্থানীয় উৎপাদনকাৰী প্ৰতিষ্ঠান North East laboratories ৰ পৰা কিনিবৰ বাবে জনসাধাৰণৰ স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ খাতিৰত ২২/১১/৮৩ তাৰিখে অনুমতি দিয়া হয়। এই অনুমতিৰ ম্যাদ ১৯৮৪ চনৰ ৩১ মাৰ্চ তাৰিখলৈকেহে আছিল।

যিহেতু ১৯৮৩-৮৪ চনৰ নিবিদাৰ এতিয়াও চূড়ান্ত সিদ্ধান্ত হোৱা নাই; সেই হেতুকে ওপৰোক্ত কলিকতাৰ প্ৰতিস্থান Pharma Impex কে আদি কৰি কোনো প্ৰতিস্থানৰে তেওঁলোকৰ নিবিদাত থকা কোনো সামগ্ৰীৰ নিবিদাৰ নাকচ বা গ্ৰহণৰ প্ৰশ্ন নুঠে। আৰু এই সংক্ৰান্তত এইটো উল্লেখ যোগ্য যে মোৰ ওচৰত দাখিল কৰা এই ঔষধৰ সৰ্ব্বমুঠ ক্ৰয়ৰ পৰিমাণ ১৭,৭১,৮৮৬.০৭ টকা। গতিকে এই ঔষধ ক্ৰয়ৰ অভিযোগ কৰা মতে ৪০ লাখ টকা লোকচানৰ প্ৰশ্ন নুঠে। এই সম্পৰ্কে সকলো কথা স্বাস্থ্য সচিবক পৰীক্ষা কৰি চাবলৈ দিয়া হৈছে।

বিভিন্ন জিলাৰ এই ঔষধ সেই প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা কিমতে কিনা হৈছিল তলত দিয়া হ'ল।

১)	মুখ্য স্বাস্থ্য আৰু চিকিৎসা বিষয়া	শোণিতপুৰ	৯৭,১২৮.০০
২)	” ”	হাফলং	৩২,৩৭৬.০০

৩)	"	ডিফু	৬৪,৭৫০·০০
৪)	" "	কৰিমগঞ্জ	৪৩,১৬৮·০০
৫)	" "	শিলচৰ	২,৮০,৫৯২·০০
৬)	" "	গোৱালপাৰা	৪৩,১৬৮·০০
৭)	মুখ্য স্বাস্থ্য আৰু চিকিৎসা বিষয়া	কামৰূপ	১,৭২,৬৭২·০০
৮)	" "	নগাওঁ	১,৪৩,২৯৪·০০
৯)	" "	যোৰহাট	৪৩,১৬৮·০০
১০)	" "	শিৱসাগৰ	৬৪,৭৫০·০০
১১)	" "	ডিব্ৰুগড়	২,১৫,৮৪০·০০
১২)	" "	লক্ষীমপুৰ	১,২৯,৫০৪·০০
১৩)	" "	কোকৰাঝাৰ	১,১৮,৭১২·০০
১৪)	" "	বৰপেটা	৮৬,৩৩৬·০০
১৫)	" "	ধুবুৰী	১,৭২,৬৭২·০০
১৬)	মেডিকেল কলেজ,	ডিব্ৰুগড়	৩২,৩৭৬·০০
			মুঠ—১৭,৭১,৮৮৬·০০

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো। মাননীয় মন্ত্ৰীমহোদয়ে জনাইছে যে ২১।১১।৮৩ তাৰিখে এই ঔষধটো ক্ৰয়ৰ কাৰণে ৯০ খন নিৰিদা পোৱা হৈছিল। এই ৯০ খন নিবিদাৰ ভিতৰত এটা প্ৰতিস্থানে ৫০০ টেবলেটৰ দাম বিচাৰিছিল ৪৯'৫০ পইচা। তেনেস্থলত এতিয়া আমাৰ সঞ্চালকালয়ৰ কি এনে প্ৰেম যে এই ঔষধ প্ৰতিস্থানটোক যিটোৱে ৫০০ টেবলেটৰ কাৰণে ১০৭'৯২ পইচা বিচাৰিছে সেইপ্ৰতিস্থানৰ পৰা ঔষধ কিনি ৪০ লাখ টকাৰ অপচয় কৰিব বিচাৰিছে সেইটো জনাবনে ?

ডঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— মই ষ্টেটমেণ্টত কৈছোৱেই। তেখেত সকলে এই ভিত্তিত পাৰ্চেজ বোৰ্ডৰ অনুমোদনক্ৰমে এই দাম বা তাতকৈ দুই তিনি টকা বেচি দাম দি হলেও কুৱালিটি ভাল বুলি জনালে। এই দামত আগতে এবাৰ নাকচ কৰা হৈছিল। এই কোম্পানীটো এটা পৃথিবী বিখ্যাত কোম্পানী আৰু সেই কাৰণেই তেওঁলোকক দিছিল। যদিওবা দিয়াহৈছে তথাপিতো কৈছো যে স্বাস্থ্য বিভাগৰ সচিবে এই বিষয়ে বিতংকৈ চাব। মই এজন চিকিৎসক হিচাবে কৈছো যে এখন ডাঙৰ কাৰ্যৰ কৰা কিনিলে যিমান ভাল

কুৱালিটি পোৱা যাব সেইদৰে অলপ দামো কেতিয়াবা বেচি হব পাৰে। কিন্তু সৰুসুৰা কোম্পানীৰ পৰা কিনিলে হয়তো তাৰ আধা দামতো পোৱা যাব। কিন্তু কোৱালিটি হয়তো ভাল নহব পাৰে। আৰু এজন ডাঙৰ ডক্টৰ যিজন নেকি মেডিকেল কলেজৰ প্ৰফেচাৰ তেখেতৰ নেতৃত্বত সকলোখিনি চালিজাৰি চাই তেখেতে দাম হলেও এই বস্তুটো কিনাৰ কাৰণে পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছিল আৰু সেই ভিত্তিতেই এইটো কৰাহৈছে। তথাপিতো কৈছো গোটেই কথাখিনি স্বাস্থ্য সচিবে চাব।

শ্ৰীহৰেণ তালুকদাৰ :— মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে কলে যে গোটেই কথাটো চাব। স্বাস্থ্য সচিবে কি চাব ?

ডঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— স্বাস্থ্য সচিবে এইটো চাব যে বৰ্ত্তমান যি জন এস্কপাৰ্ট তেওঁতকৈও এজন ভাল এস্কপাৰ্টৰ দ্বাৰা এইটো পৰীক্ষা কৰিলে নিশ্চয় ভাল হব আৰু এই বছৰতেই তেওঁলোকে ফাইনেল কৰিব। মুঠতে আমি ভাল বস্তু কম দামত কিনিব লাগে। গতিকে ভাল ঔষধ আমি কম দামত কিনিব লাগে।

শ্ৰীহৰেণ তালুকদাৰ :— অধ্যক্ষ মহোদয় প্ৰশ্নটো সেইটো নহয়। এইটোৰ পৰা কিবা ভাল হৈছেনে নাই নে কিবা অন্যায় হব সেইটোহে মই মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰো।

ডঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— ভাল বেয়া আমি চাব লাগিব।

Shri Binoy Kumar Basumatari :— Sir, on a point of clarification—the same medicine has two price and the original price is Rs. 49·50, i.e. the prices offered by Messrs. Pharma Impex. May I know who are the manufacturers of the same medicine who are selling it at Rs. 49.50 ?

ডঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, বিভিন্ন কোম্পানীৰ বিভিন্ন দাম। এটা ভিটামিন টেবলেট এটা কোম্পানীয়ে খুব কম দামত দিয়ে আৰু অন্য এটা কোম্পানীয়ে একেটা টেবলেটকেই বেচি দামত দিয়ে। ঠিক তেনেকৈ এটা কেপচুলৰ দাম কোনোবা এটা কোম্পানীত ৫০ পইচা কিন্তু এনেকুৱাও কোম্পানী আছে সেই একেবিধ কেপচুল সেই কোম্পানী বিলাকৰ পৰা

হয় পইচাতো পোৱা যায়। কিন্তু সাধাৰণতে মানুহে ভাল বস্তুহে কিনে।

Shri Binoy Kumar Basumatari :— Sir, I have not got the information. I wanted to know the names of those Companies who are ready to sell the same medicine at the same price ?

ডঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— সেইটো মই আগতেই কৈছো আৰু সেইটো ষ্টেটমেণ্টতো আছে।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মেডিচিনৰ ক্ষেত্ৰত কম দাম বা বেচি দামৰ কথা আছে। এইটো যদি ক্ৰয় কৰা হয় তেনেহলে ৪০ লাখ টকা বেচি পৰিব। এই ক্ষেত্ৰত কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব। আমি জানো যে একে ধৰণৰ বস্তু হলেও বজাৰৰ প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে কিছুমান বস্তুত বেচি দাম আৰু কিছুমান বস্তুত কম দাম হব পাৰে। এই ক্ষেত্ৰত ভৱিষ্যতে কি ব্যৱস্থা কৰা হব।

ডঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— আমি চিন্তা কৰিব লাগে যাতে আমি ভাল ঔষধ কম দামত কিনিব পাৰো। লগতে কোৱালিটি আদিও চাব লাগে। এইটো কোৱালিটি সম্পৰ্কে তেওঁতকৈও ভাল এজন এক্সপাৰ্ট আনি আমাৰ স্বাস্থ্য সচিবে পৰীক্ষা নীৰিক্ষা কৰি চাব।

Matter Under Rule 301

Shri Borkatullah :— Mr. Speaker, Sir, I beg to raise a matter under Rule 301 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly relating to "বকো থানাত পুলিশ হাজোতত তালেব আলী বণাম মতলেব আলীৰ পুলিচৰ লাঠিৰ কোবত মৃত্যু"।

অধ্যক্ষ মহোদয়, বকো থানাত পুলিচ হাজোতত তালেব আলী বনাম মতলেব আলীৰ পুলিচৰ লাঠিৰ কোবত মৃত্যু সম্পৰ্কত কেইটামান কথা কৰলৈ বিচাৰিছো। অধ্যক্ষ মহোদয়, ন্যায়পালিকা পুলিচৰ এই ঘটনাতো

অতি দুৰ্ভাগ্যজনক । এই ঘটনাটো এনে ধৰণৰ যে, যোৱা ১৯ জানুৱাৰী তাৰিখে চেফাত আলি নামৰ এজন মানুহৰ ঘৰত চোৰ হৈছিল আৰু ২০ জানুৱাৰী তাৰিখে বকো থানাত এজেহাৰ দিয়া হৈছিল। আৰু ১১।৩।৮৪ তাৰিখে তাৰ মতলেব আলি আৰু তালেব আলীক এৰেষ্ট কৰে আৰু আদালতত হাজিৰ কৰা হৈছিল। পুলিচৰ কাষ্টদিৰ কাৰণে ৫ দিনৰ কাৰণে ৰখা হৈছিল । ১৫ মাৰ্চ তাৰিখে এই মানুজনৰ হাজোতত মৃত্যু হোৱা বুলি আদালতত জনোৱা হয়। অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে যে, এজন মানুহে পুলিচৰ চোকা পহৰাত কেনেকৈ আত্মহত্যা কৰিলে এইটো এটা আশ্চৰ্য্যজনক ঘটনা। পুলিচে এই কথাটো ১৫ মাৰ্চত আদালতক জনায় । এই মানুহজনৰ পষ্ট মৰটেম কৰা সময়ত কোনো সমন্ধীয় লোকক খবৰ দিয়া হোৱা নাই। আৰু পষ্ট মৰটেমৰ ৰিপোৰ্ট কি হল সেই বিষয়ে জনা নাযায় । অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে যে, এই মানুহ জনক মুচলিম মানুহৰ যি নীতি সেই নীতি অনুসৰি জানাজা বা কবৰ দিয়াৰ বাবে তেওঁৰ সমন্ধীয় মানুহক গতাই দিবলৈ অনুৰোধ কৰা হল । আৰু অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জৰিয়তে অনুৰোধ কৰো যাতে এই মানুহজনৰ পুনৰ ৰি-পোষ্ট মৰটেম কৰিব লাগে আৰু মুচলমানৰ আইন মতে এই মানুহজনক জানাজা দিয়াৰ কাৰণে চৰকাৰে সমন্ধীয় মানুহক ঘূৰাই দিব লাগে ।

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister)—Hon'ble Speaker Sir, I beg to apprise the House about the position with regard to the Notice Under Rule 301 of the Rules and Procedure of Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly moved by Hon'ble Member Shri Barkatullah regarding a matter of public importance, namely, alleged death of Talab Ali alias Matleb Ali while in custody of police in the Boko Police Station.

On March 11, 1984, accused Matleb Ali alias Talab Ali son of Late Rustom Ali of Village Salmara, P.S. Boko was arrested and forwarded to custody in connection with

Boko Police Station Case No. 11/84/U/S 457/380 IPC and he was brought to Police custody for five days for further interrogation. During interrogation the accused admitted that he along with one Mojibur Rahman and Siba Das committed theft. Out of the stolen articles he got one lady's sweater (woolen) and a lady's watch as his share and sold the same to one Nasu Ali. But Nasu Ali was found absconding. In the morning of March, 14,1984 one Hasen Ali son of Md. Moniruddin of Botiamari produced the aforesaid stolen articles at Boko Police Station stating that Nasu Ali had handed over these articles to deposit at the Boko Police Station. The articles were seized accordingly. The arrested accused Matleb Ali alias Taleb Ali was in Boko Police Station lock up.

In the afternoon of the same day (March, 14,1984) at 1515 hours, sentry Constable No. 2048 Prabhat Kalita informed Sub-Inspector Shri A.K. Nandi, Officer-in-charge, Boko Police Station, at his quarter that the accused Motleb Ali alias Taleb Ali had commited suicide by hanging inside the lock up.

Immediately on receipt of the information the Officer-in-charge, Sub-Inspector Shri A.K. Nandi visited the Police Station and found that the said accused Motleb Ali alias Taleb Ali had committed suicide by hanging inside the Thana lock-up by tying one end of a bed sheet round his neck and the other end with the top portions of two iron rods of a window. The lock of the door was found intact. At that time Shri Upen Das, Inspector of Police, happened to be present at the Boko Police Station. After

this the Officer-in-charge informed the Circle Inspector Chaygaon about the occurrence on telephone and also informed Shri M. Das, Extra Assistant Commissioner, Boko Circle. The Circle Inspector and the Extra Assistant Commissioner immediately arrived at Boko Police Station. The Extra Assistant Commissioner, Shri Das held inquest on the dead body of deceased Motleb Ali alias Taleb Ali and arranged to send it for Post Mortem examination.

During the enquiry it transpired that at the time of occurence all the officers and men were out from the Police Station except the sentry Constable No. 2048 Prabhat Ka ita At the time of occurrence the sentry Constable went to bring tea and bread for the accused and in his return he found that the accused had committed suicide by hanging himself inside the lock up. The Officer-in-charge, Sub Inspector, Shri A.K. Nandi was at his quarter with Inspector Shri Upen Das having his lunch and discussing certain matters. On seeing the occurrence the sentry Constable rushed to the Officer-in-charge and informed him of the matter. The Officer-in-charge ard the Inspector Shri Upen Das visited the Police Station immediately and attended the works as mention above. This refers to Boko Police Station U.D. Case No. 5/84.

The Post Mortem report has clearly indicated that the cause of death of Motleb Ali is asphyxia resulting from antimortem hanging and suicide is nature.

শ্ৰীমোহন বসুমতাৰীঃ—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এইখিনিতে এটা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো যে, তালেব আলি আৰু মতলেব আলিক পুলিচ আউটপোষ্টলৈ পঠোৱাৰ

পিচত ফাৰদাৰ ইনভেষ্টিগেচনৰ বাবে আৰু ৭ দিন হাজোতত ৰখা হল। তেনে অৱস্থাত লক আপৰ ভিতৰত কেনেকৈ কি ব্যৱস্থাৰে হেণ্ডিং হল মন্ত্ৰী মহোদয়ে, জনাবনে ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰঃ—অধ্যক্ষ মহোদয়, মইয়ো মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা এটা কথা জানিব বিচাৰিছো যে, দেদ বদি ক্ৰিয় সমন্ধীয় মানুহক চমজাই দিয়া নহল ? পৰি বাৰ বা ল'ৰা-ছোৱালী কবৰ দিবৰ বাবে আহিছিলনে নাই ? পষ্ট মৰতেম কৰিবৰ সময়ত কোনো সমন্ধিয়া মানুহক খবৰ দিয়া হৈছিলনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী):—মোৰ হাতত নাই। মই চাই পিচত জনাম।

শ্ৰীবৰকত উল্লাঃ—অধ্যক্ষ মহোদয়, মুছলিম নিয়মমতে মৃত্যুৰ পিচত মৃতকক জানাজা দিয়াৰ নিয়ম, এইমতে মতলব আলিৰ মৃতদেহটো জানাজা দিবলৈ ঘূৰাই দিবনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী)ঃ—অধ্যক্ষ মহোদয়, চাব লাগিব, বদি ঘূৰাই দিয়া নাই তেন্তে দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হব।

শ্ৰীমোহন বসুমতাৰী:—অধ্যক্ষ মহোদয়, মানুহ এজনক যেতিয়া থানাৰ ভিতৰত ৰখা হয়, তেতিয়া তেওঁৰ লগত কোনো ধৰণৰ বস্তু ৰাখিবলৈ দিয়া নহয়। ৰকো থানাৰ লকআপত তেনে বস্তু ৰখাৰ কিবা ব্যৱস্থা আছে নেকি ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্য মন্ত্ৰী):—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আগতেই এই বিষয়ে কৈছো, মৃতকে নিজৰ বিচনা-চাদৰৰ দ্বাৰাই ফাঁচি লৈছিল।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰঃ—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিষয়ত আপত্তি উঠিছে যেতিয়া নতুনকৈ অনুসন্ধান কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিবনে ?

(উত্তৰ নাই)

PRESENTATION OF REPORT OF LEGISLATURE COMMITTEE

Shri Joynal Abedin :– Sir, I beg to present the Eleventh Report of the Employment Review Committee.

GOVERNMENT BILLS

Shri Md. Umaruddin :—Mr. Speaker, Sir, I was dealing with the background of the present Irrigation Bill. I was just narrating that Government of India set up an Irrigation Commission and the recommendation of Irrigation commission was that a comprehensive Irrigation Bill should be formulated by the States. So far as our Government was concerned some steps were taken in this connection and later on Government of India in the Department of Agriculture set up an Expert Committee and the Expert Committee drafted a Bill for the guidance of the States. Sir. in October 1974 I took over as Minister, Irrigation and as soon as the matter came to my notice, I felt the necessity of a piece of legislation for Irrigation even though the Irrigation matters are covered by the Assam Drainage and Embankment Act, 1953. Therefore Sir, having regard to the conditions prevailing in the State I made a substantial contributions to the drafting of the Bill during my term, but till to-day the Bill could not be passed for various reasons. Sir, the Bill has certain features, the first part of the Bill, Chapter II, deals with matters relating to the preparation of the Irrigation schemes. Chapter III of the Bill deals with the supply scheme for supply of water for irrigation purposes. Normally, we have our own traditional system of irrigation and we irrigate our land according to that system. I purchased a piece of land in an area which is predominantly a tribal area, in 1945-46. The Local Committee of the tribal people had to raise its own fund and all users had to make some contribution. I

had to make a contribution of Rs. 50/—for irrigation per year because a big plot of my land fell within the scheme. Now, if Government decides to have a Irrigation Project in certain areas then they are to issue a notice to let the people of the area know that there will be a survey of the area. The survey is very important as the whole whole scheme depends on it. If the survey is defective the scheme will be defective. The survey work should be comprehensive. Officers cannot enter upon private lands for survey etc., and there is a clause as to how they should proceed. A public notice is issued by the competent authority.

Next to survey, investigation is the most important phase. Unless the investigation is done adequately a self-sustaining scheme cannot be drawn up. In my opinion we should have a separate investigation Department with some senior officers so that the knowledgeable officers having technical qualifications can prepare an Irrigation scheme and publish it. The schemes should contain the rate of water flow, head works and command areas etc. This part is very important as in the absence of it the schemes are found to fail in the long run. In other States the Investigation Wings are manned by an adequate number of experienced technical officers because they know it well that this is a highly difficult job. They prepare the schemes after proper investigations. But Sir, here the practice is different. In our State experienced technical officers do not like to work in the investigation wing of the Irrigation Department. Here we do not give impor-

tance to this aspect. If an officer is posted to the Investigation Wing, he will immediately try to come out from that wing. Sir, nobody likes to go for investigation work. Therefore, Sir, I would like to request the Hon'ble Minister in charge of Irrigation to restore the investigation wing of the Department by giving incentives in the shape of special pay or field allowance etc. Sir, we find officers of the Department are more interested in calling tenders and distributing works and other field works. Nobody is interested in survey or investigation work. Sir, I met one Mr. Benarjee who is now working in the Union Ministry as Joint Secretary. He told me that while working in Bihar he worked in the Investigation wing quite for sometime as this was the most important branch of the Irrigation Department. For survey and investigation works he remained in the fields for months together and only after proper survey and investigations he used to go in for preparing the schemes. Sir, this is the most important part of the whole irrigation process. But here the picture is different. The tendency which has developed in the State is not to go in for investigation work and the same thing is also going on in the P. W. D. Sir. I am told that in the P. W. D. also no officer is interested in investigation work. There fore, Sir, we find that the roads and bridges, which are constructed without proper survey and investigation, are washed away by floods and as a result of that huge amount of recurring expenditure is incurred by Govt., for repair and restoration works. It is because of that even in

the National Highway huge amount of money is required to be spent for improvement and raising of roads almost in every year. Sir, the Government is spending more than hundred times the original costs in repair and improvement because of their negligence in survey and investigation work. This is due to the fact that everybody's motive is different. There is no motivation for this work and as a result the situation is getting worse and worse day by day. Therefore Sir, I would like to request the Hon'ble Chief Minister and the Minister Incharge of the Department to give due importance to this aspect of the work which is the most vital part of the whole irrigation process. Sir, if we are sincere about providing water to our farmers, if we really want to raise the production of crops in our State then we must give special emphasis on survey and investigation work. Sir, as you know, Shrimati Indira Gandhi, our Prime Minister, has given the highest priority on irrigation under the 20 point programme. In our State, during the last year, the Department has spent nearly hundred crores and this year also the Government will spend nearly 50 crores on Irrigation. Therefore, Sir my suggestion is that irrigation schemes should be prepared after proper survey and investigation. Then Sir, we have to see that the rivers and canals are properly tapped. Sir during summer season we get hundred percent of our water requirement but in winter we get barely 30% of our water requirment when we go in for rabi crops. Therefore, Sir, my point is that the schemes for irrigation should be taken up only after proper survey and investi-

gation so that the schemes, when implemented, become sound, durable and can provide water for the benefit of our farmers. Sir, investigation involes three types of schemes such as flow irrigation with head works etc., lift irrigation by pumping out water from any river or stream and still warter from any lake, and ground water. Sir, at page 922 of the Bill it is stated—"the Bill seeks to provide for use or control for public purposes the water of any river or stream flowing in natural channels or of any lake or any other natural collection of still water or ground water or water flowing in a channel received from any irrigation work or farm development works in any irrigation command, assessment and levy of water rates and betterment contribution and allied matters." Therefore, Sir, it may be lift irrigation scheme or it may be flow irrigation scheme or ground water scheme it all depends upon the system as to how water is diverted or tapped from the source. For ground water scheme we have to explore ground water source for which deep tubewells and shallow filter point tubewells are to be provided. Then Sir, there are two parts of it—the first part of it deals with the irrigation scheme with the canal system and then comes the lift irrigation and ground water schemes etc. After completion of the Irrigation Scheme part of a project implementation takes place. Then comes the supply scheme. It means as to how water can be supplied within the command areas. This is the most important part of the scheme. The scheme begins with the construction of water course to be financed by Government and then comes fie-

ld channels and field drains which are to be done by the farmers according to plans prepared by the Department. There is a provision in the Bill that if the farmers concerned do not construct field channels and field drains the Department will do so and recover the cost from the farmers. This is very important as the success of the whole irrigation project depends on actual use of the potential. Now, Sir, I am coming to the regulation of irrigation as defined in Chapter IV which deals mainly with supply of water according to demand etc. Chapter V deals with water rate and betterment contribution and allied matters. Now, the basic policy is that when the Government makes any irrigation scheme, the main purpose of the Government is to supply water for higher agricultural production. There are some far reaching and long-term objectives to raise the agricultural production in the State and improve the rural economy. Traditionally ours is a system of one agricultural crop in a year. If we want to switch over to double cropping system, then we must have intensive cultivation. Of course, in some of the districts we are having double cropping. Sir, we all know that the demand for food is going up day by day with increase in population. If food production is not adequate there will be scarcity and higher price and hardship to the poorer section of people. If we want to raise production then we must give serious thoughts to the socio-economic aspect of the matter. This is a very important matter, and we cannot be self-sufficient unless we have progressive methods of farming supported by a

sound irrigation system. Sir, all these things conbined together can only raise the agricultural production in the State. So, it is the duty of the Government to provide irrigation facilities in such a manner that the facility of irrigation can be properly utilised by our farmers for their benefit. For this purpose it is very essential that there should be close co-ordination between Agriculture and Irrigation Departments, and both the Departments should go hand in hand. But unfortunately we find that there is complete lack of co-ordination between these two Departments. In this connection some observations were made by the World Bank experts. Sir the basic idea was to have trained Gram Sevaks in every village, i.e, for every 800 families there should be a Gram Sevak whose duty would be to motivate the farmers to take to modern methods of cultivation and to induce the farmers to make use of fertilizers and water provided by Government so that the yield per acre can increased. Sir, the main Department is the Agriculture Department whose duty is to see that the water potential created by the Government is fully utilised by the farmers. Irrigation Department is not an end in itself, it is a means to an end. The Gram Sevaks should give necessary training to the farmers about the use of fertilizer and water for the betterment of their economy. But what do we find here ? I am really frustrated that nobody bothers about the use of water potential created by Government at a huge cost. Sir, our aim should be to train up our farmers so that they become progressive farmers. Unless we are

in a position to induce our farmers to take to modern method of cultivation we cannot increase our agricultural production and feed the growing population. Therefore, Sir, the Agriculture Department has the responsibility to see that our agricultural production keeps pace with the growing population and that we are in a position to feed the population. But unless we can induce our farmers to make use of the water potential created by Government, I can tell you, Sir, that we cannot improve our agricultural production, because without water we cannot take to double cropping. Sir, now-a-days there are short duration crops which can be harvested within say 90 to 100 days whereas under traditional method of cultivation we cannot harvest the crop before 150 days. Therefore, Sir, the idea is that we should provide water to our cultivators so that they can increase their yield. Our population is increasing day by day but our land holding is being reduced. It is going down every day. While on the one hand our population is increasing and on the other our holding is going down. Now, if we want to keep pace with the growing population, their demand, for food, we have to increase our agricultural production. But we cannot increase our production in our reduced holdings unless we take to modern methods of cultivation and make full use of the water potential created by our different irrigation projects.

Now, I come to levy of water rate and betterment contribution. Sir, irrigation projects are executed not with grant money but with the loan obtained from the

Government of India on which we are to pay interest. We have to pay interest on the loan and repay the loan within a certain number of years. Now, if a cultivator grows his crop on a piece of land in the traditional method of cultivation he gets about 5 maunds per bigha but if he uses water provided by the irrigation projects he gets about 7 to 10 maunds from the same plot of land. I have found from my personal experience that water alone increases the production by about 40·/. and it makes a big difference. Sir, I have worked out the cost of irrigation per acre of land under lift irrigation scheme. The cost is nothing compared to the increase in the yield. I myself have dug a tubewell in my land and the cost per acre comes to about Rs. 50/- but even then I am gainer because without water I would have got nothing. But the cost of irrigation per acre of land under lift irrigation comes to about Rs.5/- or Rs. 6/- or Rs. 7/- which is very negligible compared to the increase in the yield per acre. Sir, in States like Mahrastra the cost of irrigation comes to about Rs. 70/- per bigha. In calculating the cost we have to take into account the capital investment, interest on the capital and the cost of maintenance. Therefore, Sir, we must motivate our cultivators to make use of the water pitential created by the Government. The Department of Irrigation should also be reorganised, and I would request the Minister-in-charge of Irrigation to create three posts of Additional Chief Engineers, one for survey and investigation, one for execution and the third for the maintenance of the irrigation

scheme after execution. If the Department is run like this then I hope we may get some tangible results. After execution of the project the Department should see that tqe different canals are maintained properly as otherwise they will get silted and water will not flow. Therefore, Sir, maintenance of the canals is very important.

Sir, the principle of levy of water-rate and betterment contribution is laid down in Chapter V, Sections 40 to 48. As I have already said, Sir, the cost of irrigation per acre under lift irrigation is about Rs. 5 or 6 or 7. It is nothing compared to the benefit derived, and therefore the cultivators should not mind paying this little amount.

Sir, I visited Jamuna Irrigation Scheme in 1974. The project was executed at a cost of Rs. 6 crores in 1965. It was felt that the land in Hojai area though very fertile was getting insufficient water supply and therefore to save this area the Jamuna Irrigation Scheme was executed. As a result of this scheme the crop production in this area gone up from 30 to 35 maunds per bigha. There is a great difference between 30 maunds and 5 to 6 maunds per bigha and it is the water that has made all the difference. Therefore, Sir, I would appeal to the Govt., to see that the water potential created by the Government is fully utilised by our farmers. The Government and the peopele should work together so that our production can go up.

Sir, I have seen many of the projects, some

properly executed and some have not. This is because there was no proper investigation before undertaking the project. For flow irrigation schemes we must look to the source of the water. Almost all the rivers in our State originate in the forest areas. But because of the various factors the ecology has been badly disturbed and our forests are being destroyed. Therefore, we must be careful in protecting our forests and the catchment areas so that there is uninterrupted flow of water. Sir, what was our Brahmaputra before 1950 and what it is now? It has practically become a sand bed and in another 100 years or so it may dry up completely. Sir, I read a book written by an American expert in which the writer expressed the fear that the whole world may suffer from acute shortage of water in about 100 years from now. So, unless we are very careful and preserve the water and keep our rivers flowing, a day will come when we will face acute shortage of water. Therefore we should see that ecology is not disturbed and the forests are preserved carefully. Therefore, Sir, I hope that there should be proper understanding between the Irrigation Department and Agriculture Department and the water potential created is fully utilised by our farmers by paying a little tax and thereby fulfil their responsibility to themselves and to the society at large.

With these words I conclude my observation. Thank you, Sir.

শ্ৰীমথুৰা ডেকা:—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, জলসিঞ্চন বিভাগৰ পৰা যিখন বিল উত্থাপন কৰা হৈছে সেই বিলখনৰ সম্বন্ধে মইও দুষাৰমান কবলৈ ওলাইছো।

মাননীয় সদস্য ওমৰুদ্দিন চাহাবে এই সম্বন্ধে তেখেতৰ দীৰ্ঘদিনৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা খুটিনাতি মাৰি যথেষ্ট খিনি কলে। মই মাত্ৰ তেখেতৰ ভাষণৰ লগত দুটামাণ কথা যোগ দিম। প্ৰথম কথা হ'ল অসমৰ মাটিসমূহ কেনেভাৱে আছে সেই বিষয়ে বিশেষকৈ দায়িত্বত থকা মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই নিজে চকু দিব লাগে।

মাটিসমূহ এনেকুৱা যে সমান নহয়। ঠাইতে বাম, ঠাইতে ওখ। একালে পানী দিলে, একালে বানপানী হয় আনফালে শুকান। কোনো এখন পথাৰত পানী দিলে ওচৰৰ পথাৰখনত বানপানী হয়। যদি এই পথাৰ বিলাকত খেতি কৰা যায়, তেনেহলে প্ৰথমে এই মাটি বিলাক জুখি-মাখি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি লৈ ড্ৰেজাৰেৰে সমান কৰি লব লাগিব। জলসিঞ্চন কৃতকাৰ্য্য হবলৈ হলে মাটি সমান কৰাৰ বাবে গুৰুত্ব দিব লাগিব। নহলে জলসঞ্চন বিভাগ উপকৃত নহব বুলি মই দৃঢ়ভাৱে কব পাৰো। যদি সেইটো কৰা নহয় কেৱল ইৰিগেচনৰে ব্যৱস্থা কৰা হয় সেইটো ঠিক নহব। সকলোবিলাক ক্ষেত্ৰতেই চৰকাৰলৈ আবেদন কৰিব লাগে। আবেদন কৰিলেহে কাম হব। কিন্তু আবেদন কৰিব কোনে? এই আবেদন হোজা দুখীয়া খেতিয়কসকলে কৰিব নোৱাৰে। তেওঁলোক আবেদন কৰিব নাহে। যিসকলৰ অৱস্থা ভাল, যাৰ মাটি বেচি আছে যাৰ চহৰৰ লগত ভাল সম্পৰ্ক আছে, সেইসকল আহিব আবেদন কৰিবলৈ। এনে আবেদনৰ ফলত ৰঙিয়া-বাইহাটাৰ মাজত যিটো জলসিঞ্চন প্ৰকল্প কৰা হল ৫০০ বিঘা খেতিৰ মাটিৰ কাৰণে কৰা হল আন হাতে ৫০০০ বিঘা মাটি উক্ত দোঙৰ পৰা খৰাং হৈ থাকিল। তাৰ কাৰণে বাইহাটাৰ মানুহে খেতি কৰিব নোৱাৰা হ'ল। এই দোঙৰ নাম বান্নিজান। ৰঙিয়ালৈ যাওতে কলাজল দলং পাৰ হলেই এই দোং দেখিবলৈ পাব। এই দোং হোৱাৰ পিচৰ পৰা বাইহাটা, মদাৰ তলা, আলেকজাৰী আদি গাৱঁৰ মানুহৰ খেতি নাইকীয়া হৈ পৰিছে। এই ব্যৱস্থাবিলাক কৰোতে চৰকাৰে চিন্তা কৰিব লাগে। চৰকাৰে টকা খৰছ কৰি ইমান কৰিলে সিমান ভাল হব বুলি কলে, তাৰ দ্বাৰা খেতিয়ক ৰাইজ উপকৃত হব নোৱাৰে। সেই কাৰণে মই কৈছো কিমান মাটিত পানী লাগে, কিমান পানী দিলে সুচল হব তাৰ এটা জৰীপ কৰিব লাগে। বৰ্ত্তমান চৰকাৰে যি জৰীপ কৰিছে সেইটো নহয়। মই ৩০ বছৰ গাওঁত আছো। গাওঁৰ পথাৰ বিলাক জোখা মই কেতিয়াও দেখা নাই। মণ্ডলৰ যিটো নক্সাৰ চিঠা বহী তাৰ পৰা জলসিঞ্চন

ৰিভাগক দেখুৱাইছে সেইটো জৰীপ কৰা বুলি নকয়। জৰীপ কৰি আছে প্ৰকল্প হৈ আছে কিন্তু সুফল হোৱা নাই। শুল্ক প্ৰজেক্ট দোং কৰা হল। কিছু মান মানুহৰ খাতিৰত কৰা হয়। দোং সমূহ ঘূৰাই ঘূৰাই সজা হল। কিন্তু তাত কোনো আচনি নাই। আজি চৰকাৰে বহু টকা খৰছ কৰি বহুত মাটি অধি-গ্ৰহণ কৰি মাত্ৰ এমাহ বা ১৫ দিনৰ কাৰণে এটা প্ৰকল্প কৰি পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। তাৰ ফলত যিমান লাভবান হব লাগিছিল সিমান লাভবান হব পৰা নাই। বহুত মাটি অধিগ্ৰহন কৰা ফলত মাটিবোৰ এনেয়ে নষ্ট হৈছে। সেইটো চৰকাৰে চিন্তা কৰি চাব লাগিব। এইবিলাক কেৱল বিভাগৰ ওপৰতেই নিদি মন্ত্ৰী মহোদয়ে, তদন্ত কৰি সম্পূৰ্ণ তথ্য পাতি সংগ্ৰহ কৰি সংগঠন কৰিব লাগে। বৰ্ত্তমান ক্ৰমবিকাশৰ কথা চলি আছে। জোতা পিন্ধিব নজানা মানুহে জোতা পিন্ধিব শিকিছে। এই ক্ৰমধাৰা ক্ৰমবিকাশৰ কথা। মই দেখিছো বহু ঠাইত ডিপ টিউবেল আৰু চেলো ফিলটাৰ আদিৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আমাৰ অসমত কোনোবা খেতিয়কৰ মাটি আছে ৫ বিঘা আৰু কাৰো-ৰাৰ দেখিব মাত্ৰ ১ কথা আছে। এক কথা মাটি থকা খেতিয়কে টেক্স দিব নিবিছাৰে। যাৰ ধৰক ১ বিঘা মাটি আছে তেওঁলোকেও টেক্স দিব লাগে। এনে ক্ষেত্ৰত যাৰ ৫ বিঘা মাটি আছে তেওঁলোকেও বঞ্চিত হব লগা হয়। গতিকে মই ভাৱো এই সকলো কাম সমবায় ভিত্তিত হলে ভাল হব। অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি চাগৈ ভাৱিছে জলসিঞ্চনত আকৌ সমবায় কেনেকৈ ওলাল সেইটোও এটা চিন্তাৰ কথা, যিবিলাক গাওঁত কৃষি চৰ্চ্চা মণ্ডল আছে তেওঁ লোকৰ যোগেদি যদি খেতিৰ মাটিবোৰ একগোট কৰি জুখিলৈ ট্ৰেক্টৰৰে হাল বাই পানী যোগানৰ সুকীয়া ব্যৱস্থা কৰা হয়, মই ভাৱো বিশেষ লাভবান হোৱাতো নিশ্চিত। এনভাৱে ব্যক্তিগত স্বাৰ্থলৈ নেচাই সমূহীয়া চিন্তাৰ মাজেৰে আগবাঢ়িলে আমি উপকৃত হম। মই আৰু বিশেষ নকওঁ···

(থূলৰ অভাৱত সংকেত ধ্বনি বাজে)

শ্ৰীমথুৰা ডেকাঃ—মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ অসমখন বৰ ডাঙৰ ৰাজ্য নহয়। বৰ বেছি মানুহ নাই। মানুহ যিখিনি আছেও কম মাটি থকা মানুহ। সুপৰিকল্পিতভাৱে আচঁনি লৈ কাম কৰাটো বৰ ডাঙৰ কথা নহয়। ৰাজ্যখন ইয়াৰ দ্বাৰা চহকী কৰিব পাৰি। আমাৰ মানুহক কিছুমান বস্তু লাগে। সাৰ লাগে, পানী লাগে, বিধান লাগে। কিন্তু এই প্ৰত্যেকটো বস্তুৱেই বেলেগ

বেলেগ বিভাগৰ হাতত আছে। কাৰো লগত কাৰো মত নিমিলে। যিমানেই প্ৰগতি বাঢ়ি গৈছে সিমানেই বিভিন্ন বিভাগৰ ওপৰত এই বিভিন্ন কাম বিলাক ন্যস্ত কৰা হৈছে। ফলত আমি জনসাধাৰণ কষ্টত পৰিবলগীয়া হৈছে। ডি-আৰ-ডি-এ বিভাগ কৰা হৈছে। ডি-আৰ-ডি-এ কয় পি-ডব্লিউ-ডিয়ে ৰাস্তা কৰিব আৰু পি-ডব্লিউ-ডিয়ে কয় ডি-আৰ-ডি-এ কৰিব। কোনেনো কৰিব আমি জানিম কেনেকৈ। আমি জানো কামখিনি হব লাগে। প্ৰগতিৰ পথত কিমান খিনি আগুৱাই যোৱা যায় সেইটোহে কথা। বিভিন্ন বিভাগে আচনি লৈছে কিন্তু আচলতে মানুহক বিপদত পেলোৱাহে হৈছে। সেই কাৰণে বিভিন্ন বিভাগে আচঁনি লৈছে কিন্তু আচলতে মানুহক বিপদত পেলোৱাহে হৈছে। সেই কাৰণে এইবিলাক ভালদৰে সুপৰিকল্পিতভাৱে জৰীপ কৰিব লাগে আৰু সেইমতে আচঁনি লব লাগে। বিশেষকৈ সমবায় ভিত্তিত খেতি কৰা ঠাই বিলাকত প্ৰথমে পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কিছুমান নলা আছে ৰঙিয়াৰ পৰা যাওঁতে দেখিব। কমলপুৰৰ ওচৰতো দেখিব বহু বছৰ পূৰ্বে গভীৰ নলী-নাদ বহুৱাইছে। আপোনা-আপুনি পানী ওলাই আছে। পানী ওলোৱা বন্ধ কৰাৰ বাবে মুখ বন্ধ কৰি ৰাখিব লগা হয়। ইয়াৰ পৰা পানী যোগান ধৰাৰ বাবে ইয়াৰ আগৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰে আচনি ললে নলা সাজি পথাৰত পানী দিয়াৰ বাবে। নলা কিছু হল পথাৰ পোৱাৰ আগত আৰু নলা নহ'ল। এই আৰ্টিজেন পানী ব্যৱহাৰ কৰিবলৈও আমি বৰ্ত্তমানে অপাৰগ হৈছো। যত টকা নাই সেইটো আমি বাদ দিবলৈ লৈছো। আধা ফাৰ্লং মান নলা পকীকৈ খান্দি নিলে আৰু তাৰ পিছত একো নকৰিলে। সেই পুৰণি নলাবিলাকৰ পানী ওলায়েই থাকে কিন্তু খাণ্ডি নি বিতৰণ কৰিব পৰা নাই। আলতাহাবেৰি কুছ গাওঁত তেনেকুৱা হৈছে। বিদ্যুৎ চালিত পাম্পচেট আছে কিন্তু তাত আকৌ নলাবিলাক তৈয়াৰ হোৱা নাই। নলাত পানী আছে কিন্তু পথাৰলৈ নিব পৰা নাই। এইবিলাক পৰিকল্পিতভাৱে কৰা হোৱা নাই তাৰ ফলত কেৱল ধনী মানুহৰ খেতি মাটি থকা ঠাইতহে পানী অলপ অচৰপ যোৱা দেখা যায়। সুপৰিকল্পিতভাৱে যাতে পানীৰ যোগান ধৰিবপৰা যায় তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত অনুৰোধ ৰাখি মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

উপাধ্যক্ষ :—ডেকা ডাঙৰীয়াই চমু কৰিলে। এতিয়া জলসিঞ্চন মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই

উত্তৰ দিব।

শ্ৰীজহিৰুল ইছলাম (জলসিঞ্চন মন্ত্ৰী):—মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই বিভাগৰ দায়িত্বলৈ অহাৰ পিচত এই বিভাগটোৰ কাৰ্য্যকলাপ লৈ বহু ধৰণৰ আলোচনা সমালোচনা হৈছে। ইয়াতো হৈছে বাহিৰতো হৈছে। মই আচৰিত হৈছো যে এই এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিভাগ, যিটো বিভাগক আমাৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ কুৰিদফীয়া আচনিৰ পহিলা নম্বৰত ধৰা হৈছে। সেই বিভাগটো চলাবৰ কাৰণে আমাৰ অসমত কোনো সুপৰিকল্পিত আচনি বা বিধেয়ক বা বিল ইমান দিনে নাছিল। মই সেই কাৰণেই আচৰিত হৈছো। সেয়ে বিভাগটোৰ মুৰব্বীসকলৰ লগত কথা পাতি মই ইয়াৰ আগতে প্ৰস্তুত কৰা জলসিঞ্চন বিলখন আলোচনা বিলোচনা কৰি এই বিধান সভাত যোৱা চেপ্তেম্বৰ মাহত উত্থাপন কৰিছিলো। ইয়াৰ ওপৰত আমাৰ শ্ৰদ্ধেয় প্ৰাক্তন জলসিঞ্চন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মঃ ওমৰুদ্দিন চাহাবে যিখিনি কথা কৈছে সম্পূৰ্ণ সঁচা কথাই কৈছে। বিলখনৰ কাৰণে যে তেখেত পাইওনিয়াৰ আছিল সেইটো সন্দেহ নাই। বিভিন্ন পৰ্য্যায়ত আলোচনা সমালোচনাৰ কাৰণেই এই বিলখন যোৱা অধিবেশনত উত্থাপন কৰা হৈছিল আৰু আজি কেইমাহমানৰ পিচত ইয়াত এতিয়া আলোচিত হৈছে। ইয়াত সকলো বিলাক বিষয় আলোচনা কৰা হৈছে আৰু যাতে আচঁনিসমূহ সুপৰিকল্পিতভাৱে লব পৰা যায় তাৰ কাৰণে দিহা কৰা হৈছে। এইটো কথা সঁচা যে যোৱা কেইবছৰত যিবিলাক আচনি লোৱা হৈছিল সেইবিলাক কৃষি বিভাগ, এফ, চি আই আৰু এতিয়া জলসিঞ্চন বিভাগে আগতেও যিবিলাক আচঁনি লৈছিল তাত মোৰ নিজৰেই সন্দেহ আছে। কিছুমান আচঁনি তথ্যপাতি নোহোৱাকৈয়ে কৰাৰ কাৰণে মোৰ নিজৰেই সন্দেহ আছে। তথ্যপাতি যোগান লোৱা আৰু অনুসন্ধানৰ কাৰণে চাৰ্ভে কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে। বহুত ক্ষেত্ৰত দেখা গৈছে যে বিভাগে কাৰ্য্য আৰম্ভ কৰাৰ আগতেই পানীৰ চোৰ্চ নোহোৱা হৈ যায়। এই ধৰণৰ খেলিমেলি নোহোৱা নহয়। আচলতে বিজ্ঞানৰ যুগত প্ৰয়োজন হৈছে প্ৰকৃত বৈজ্ঞানিক ভিত্তিত ভালদৰে চালি-জাৰি চাৰ্ভে কৰি ৰাইজৰ আবেদন নাইবা বিভাগৰ ইঞ্জিনীয়াৰৰ দ্বাৰা চালি-জাৰি চাই আচনি লব লাগে। ইয়াৰ ক্ষেত্ৰত আমি চকু ৰাখিব লাগিব। মাননীয় সদস্য ডেকা ডাঙৰীয়াই যিটো কৈছে যে ধনী মানুহৰ মাটিত খেতিবাতি কৰা হয়। আমি সমান

ভাৱে দুখীয়া খেতিয়কৰ কাৰণেও পানীৰ যোগান ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছো । এইটো নিশ্চয় চাব লাগিব । ইয়াৰ আগত আলোচনা প্ৰসঙ্গত মাননীয় সদস্য শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো ডাঙৰীয়াই লেবাৰ সকলৰ কথা কৈছিল, আমাৰ বিভাগত আজিলৈকে তেনে কৰ্মী ৯৭ জন আছে । মাষ্টাৰ ৰ'লত কাম কৰা এই মানুহ খিনিৰ কাৰোৰেই পোন্ধৰ বছৰ হোৱা নাই । সেই কাৰণে ৰেগুলাৰাইজ কৰিব পৰা নাই । পি-ডব্লিউ-ডি বিভাগৰ দৰে আমাৰ বিভাগত মাষ্টৰ ৰ'লৰ মানুহ নালাগে । তথাপিও যিখিনি লেবাৰ আছে তেওঁলোকক নিয়ম অনুসাৰে যিমানখিনি পৰা যায় সুবিধা দিয়া হব । এই বিলখনৰ ওপৰত যোৱা শুক্ৰবাৰৰ পৰা আলোচনা প্ৰসঙ্গত সৰহভাগ মাননীয় সদস্যাই অংশ গ্ৰহণ কৰিছে আৰু তাৰ ভিতৰত আমাৰ শ্ৰদ্ধেয় আৰু প্ৰবীন সদস্য মঃ এমৰুদ্দিন চাহাবে ঘাইকৈ অংশ লৈছে । ভাৰত চৰকাৰে এখন মডেল প্ৰস্তুত কৰিছে । এই কথাটো সঁচা আৰু জলসিঞ্চনৰ ক্ষেত্ৰত কৰপোৰেশ্বনৰ কথা কৈছে সেইটোও সঁচা কথা । এই সকলো বিলাক কথা তেখেতে দাঙি ধৰিছে । তেখেতে কোৱাৰ নিচিনা চাৰ্ভে আৰু অনুসন্ধান কৰাৰ লগত মইও একমত । ১৯৭৬-৭৭ চনৰ পিচত যিবিলাক চাৰ্ভে বিভাগ আছিল সেইবিলাক আৰু চাৰ্ভে বিভাগ হিচাবে থকা নাই ওৱাৰ্কিঙৰ কাৰণে কাম কৰা কাৰণেই এই আচঁনি বিলাক বেয়া হোৱা বুলি মই ভাৱো । সেই বিষয়ে আমাৰ বিভাগৰ পৰা নিশ্চয় ব্যৱস্থা লব লাগিব । কিয়নো আচঁনি ফলপ্ৰসু কৰিবলৈ যাওঁতে অনুসন্ধান আৰু চাৰ্ভেই হব লাগিব মূল । তেখেতে দিয়া পৰামৰ্শ নিশ্চয় বিবেচনা কৰিব লাগিব । এডিচনেল চীফ ইঞ্জিনীয়াৰ চাৰ্ভেৰ কাৰণে, অনুসন্ধানৰ কাৰণে, মেইনটেইনৰ কাৰণে আৰু একুজিকিউশ্বনৰ কাৰণে এইটো ভাল ধৰণে বিবেচনা কৰি চাম । ওৱাটাৰ চাৰ্জ লেভি কৰি দিব পৰা নহব । অন্য ষ্টেটতো দিয়ে জলসিঞ্চনৰ ক্ষেত্ৰত ৰেহাই মূল্যত দিব পৰা হোৱা নাই । আমাৰ যিখিনি পানী সেইখিনি দামী পানী । যিখিনি দাম পৰিব সেইটো দিব লাগিব । হাৰিয়ানা পাঞ্জাৱত বেচি । লাহে লাহে আমাৰ ইয়াতো মটিভেট কৰিব লাগিব আৰু তেতিয়াহে অভ্যস্ত হৈ পৰিব ।

কৃষিৰ কথা কৈছে, আমাৰ বিভাগৰ দায়ীত্ব হৈছে পানী দিয়া কিন্তু ইয়াৰ পৰা লাভবান হোৱা ঘাই বিভাগ হৈছে কৃষি বিভাগ । হাই ইল্ডিং ভোৰাইটি, ক্ৰুপ মটিভেচন ইত্যাদি কৃষি বিভাগৰ কথা আৰু সেইটো

তেওঁলোকেহে কৰিব লাগিব। এই বিভাগৰ লগত আৰু এটা বিভাগ জৰিত আছে সেইটো হৈছে বিজুলি যোগান বিভাগ। অসমত এতিয়ালৈকে ২১ হাজাৰ ৯০০ খন গাওঁৰ ভিতৰত এতিয়ালৈকে খুব বেচি গাওঁত বিজুলি যোগান ধৰিব পৰা হোৱা নাই। আমাৰ মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ১৯৮৬/৮৭ চন পৰ্যান্ত গোটেই অসমতে বিজুলি যোগানৰ ব্যৱস্থা সম্পূৰ্ণ হৈ উঠিব আৰু তেতিয়াহলে জলসিঞ্চনৰ কাৰণেও যথেষ্ট সুবিধা হব বুলি মোৰ বিশ্বাস। গতিকে এই তিনিওটা বিভাগৰে এটা কোঅৰ্ডিনেচন হব দৰ্কাৰ। আৰু সেই কাৰণে মন্ত্ৰী পৰ্য্যায়ত আমি আলোচনা কৰিছো বিষয়া পৰ্য্যায়তো আলোচনা হৈছে। এই বিভাগ তিনিটাৰ মাজত সমন্বয় নিশ্চয় আমি আনিব লাগিব। সমবায় ভিত্তিত আচনি কৰাৰ কথা আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰী ডেকা ডাঙৰীয়াই কৈছে, তেনে আচনি কৰাত আমাৰ বিভাগৰ কোনো আপত্তি নাই। ৰাইজ আগবাঢ়ি আহিলে আমি বেছি সুখী হম। ১৯৭৬—৭৭ চনত ৱলৰ্ড বেংকৰ পৰা এই শিতানত কিছুমান ঋন লোৱা হৈছিল আৰু সমবায় ভিত্তিত আচনিও লোৱা হৈছিল। কিন্তু আমাৰ সমবায় বিলাকৰ দুখ লগা অৱস্থা। যদি সমবায় সমিতি বিলাক আগবাঢ়ি আহে তেনেহলে এই বিভাগৰ পৰা যিখিনি সাসুবিধা পাব লাগে সেইখিনি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হব। মই মোৰ বক্তৃতা দিঘলীয়া কৰাৰ ইচ্ছা কৰা নাই। আৰু এটা অসুবিধাৰ কথা আমাৰ মাননীয় প্ৰবীন সদস্য শ্ৰীযুত ওমৰুদ্দিন চাহাবে কৈছে মেইণ্টেনেঞ্চৰ সংক্ৰান্তত। কিন্তু দুৰ্ভাগ্যক্ৰমে মেইণ্টেনেঞ্চৰ কাৰণে আমাক যিখিনি টকাৰ দৰ্কাৰ সেইখিনি উলিয়াবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰা হৈছে কিন্তু পৰা নাই। মাত্ৰ শতকৰা ৪০ ভাগহে পাইছো। এই বিষয়ে বিত্ত আৰু পৰিকল্পনাৰ বিভাগৰ লগত টেক আপ কৰা হৈছে। যদি ধন পোৱা হয় নিশ্চয় আমি মেইণ্টেনেঞ্চৰ ক্ষেত্ৰত কিছু অগ্ৰগতি লাভ কৰিব পাৰিম। এতিয়া যিখিনি টকা পাইছো তাৰে শতকৰা ৯০ ভাগেই কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ দা দৰ্ম্মহাত যায়। যদি সম্পূৰ্ণ টকা পাওঁ নিশ্চয় ভালেমান অসুবিধা দুৰ হব। মই আগতে কৈছো ইমানদিনে এই বিভাগটো চলি আছে 'অসম এমবেংকমেণ্ট এণ্ড ড্ৰেইনেজ' আইনৰ অধিনত য'ত জলসিঞ্চনৰ কাৰণে বহুত লাগতিয়াল কথা নাই। সেই কাৰণে এই বিলত ষ্টেটমেণ্ট অৱ অব্জেক্ট অৱ ৰিজিনচত গোটেই কথা কোৱা হৈছে।

The Assam Irrigation Bill, 1983 has been formulated envisaging well planned irrigational activities in the State of Assam. In the State, there is an existing act under the title of 'The Assam Embankment and Drainage Act, 1953' (Assam Act I of 1954) which provides for the construction, removal and upkeep of the Embankments and Drains. But from the recent past an all-round development in the field of irrigation is going in the State and for an integrated development of irrigation in a planned way in the State and to support such development it is considered essential to have an appropriate legislation. Though the existing 'The Assam Embankment and Drainage Act, 1953' has some provisions on creation of irrigation potential, levy of betterment cess and water rate etc., but these are considered not comprehensive and adequate enough in the changed circumstances prevailing in the State in the field of development of irrigation. Accordingly this draft bill has been formulated embodying all necessary provisions, considered essential in the field of development of irrigation.

এইটো পৰিস্কাৰকৈ দিয়া আছে। জলসিঞ্চন আচনি লোৱাৰ ক্ষেত্ৰত যাতে কোনো বৈষম্য নাথাকে তাৰ কাৰণে মই মাননীয় সদস্য সকলক এই পবিত্ৰ সদনত আশ্বাস দিব পাৰো। যাতে তেখেত সকলৰ পৰামৰ্শমতে দিব পৰা যায় তাৰ কাৰণে মই ৬-৭ টা আচনিৰ নাম বিছাৰিছো আৰু কিছুমান সদস্যৰ পৰা পৰামৰ্শ পাইছো আৰু পাবলৈ বাকী আছে। এইখিনি পোৱাৰ পাছত মই থোৰো চাৰ্ভে আৰু ইনভেষ্টিগেচনৰ ব্যৱস্থা কৰিম। এইখিনিকে কৈ মাননীয় সদস্য সকলক অনুৰোধ কৰিছো এইখন মূল্যবান বিল যি বিভাগৰ কোনো আইন নাছিল সেই বিলখন পাচ কৰি দিবলৈ অনুৰোধ কৰি মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

Mr. Speaker—Now, I put the motion before the House that the Assam Irrigation Bill, 1983 be taken into consideration.

The motion is passed.

There is no amendment to the Bill. So I put clauses 2 to 83. Clauses 2 to 83 do form part of the Bill.

(The Clauses 2 to 83 formed part of the Bill.)

Now I put Clause 1, Preamble, Enacting formula and short Title of the Bill. Clause 1. Preamable, Enacting formula and Short Title of the Bill do form part of the Bill.

(The Clause 1, Preamable, Enacting formed and the Short Title formed part of the Bill.)

Now, item No. 5 (c).

Shri Zahirul Islam, Minister— Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Assam Irrigation Bill, 1983 be passed.

Mr. Speaker— I put the motion that the Assam Irrigation Bill, 1983 be passed.

The motion is passed. The Bill is passed.

Now item No.6. Here is a message from the Governor of Assam. It reads as follows :

"Raj Bhatan, Shillong the 8th March, 1984.

Order.

Under the provision of Article 207 (3) of the Constitution of India, I, Prakash Mehrotra, Governor of Assam, recommend that the Assam Higher Secondary Education Bill, 1984 be taken into consideration by the Assam Legislative Assembly.

Sd:- Prakash Mehrotra
Governor of Assam."

Now Minister, Education, please.

Shri Mukut Sarma, (Minister, Education) :— Sir, I beg to move that the Assam Higher Secondary Education Bill, 1984 be taken into consideration.

Mr. Speaker— Motion moved.

শ্রীপূর্ণ বৰো ঃ— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিলখনৰ সম্পৰ্কত মোৰ কবলগীয়া আছে। বিলখন অনাৰ উদ্দেশ্যত কোৱা হৈছে যে বৰ্ত্তমান উচ্চতৰ মাধ্যমিক ষ্টেজত দুটা শ্ৰেণী গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আৰু ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত বেলেগ ধৰণেৰে চলি আছে আৰু তাৰ লগে লগে হায়াৰচেকেণ্ডাৰি স্কুল বিলাকো চলি আছে। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত প্ৰি ডিগ্ৰী, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত প্ৰি ইউনিভাৰ্চিটি চলিছে। হায়াৰ চেকেণ্ডাৰি স্কুল বিলাকো ইয়াৰ লগে লগে চলি আছে। কিন্তু কৰ্চৰ কাৰো লগত কাৰো মিল নাই। ইমান দিনে এখন ৰাজ্যৰ দুখন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কৰ্চৰ মিল নোহোৱাকৈ চলি থকাটো বৰ আচৰিত কথা। এই বিল উত্থাপন কৰা হৈছে কোঠাৰি কমিচনৰ পৰামৰ্শ মৰ্মে। আৰু ইয়াত কোৱা হৈছে যে ১৯৮৪ চনৰ পৰা ডিগ্ৰী লেভেলত তিনিটা শ্ৰেণী থাকিব। ১৯৮৪ চনৰ পৰা ডিগ্ৰীত তিনিটা শ্ৰেণী হব বুলি কোৱা হৈছে যদিও ইয়াত আমাৰ সন্দেহ আছে। তিনিটা শ্ৰেণী এতিয়াই কৰা হবনে ? ইতিমধ্যে ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকল কিছুমান অসুবিধাৰ সন্মুখিন হৈছে। এই অসুবিধা সহজে দূৰ হবনে সন্দেহ। হায়াৰ চেকেণ্ডাৰি, প্ৰি ইউনিভাৰচিটি, প্ৰি ডিগ্ৰী একে কৰাৰ পিচতো এই অসুবিধা দূৰ হবনে নহয় সন্দেহ আছে। আজি দেখা গৈছে যে মেট্ৰিক পাচ কৰাৰ পিচত কলেজত লৰাই চিট নাপায়। এই কৰ্চ একে ধৰণৰ কৰা হব বুলি কৈছে। একে কৰা হলেও ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ মাজত কিছু অসুবিধা হব। ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ মাজত বিশেষকৈ উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰ্যায়ৰ বহুতো ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে আশানুৰূপ ভাবে পৰীক্ষা ভাল কৰিব নোৱাৰে। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে বজাৰত পাঠ্য-পুথিৰ অভাব আৰু অভিভাৱকৰ আৰ্থিক দুৰবস্থা। ছাত্ৰ ছাত্ৰীক পঢ়াৰ বাবে অভিভাবক সকলে যিমান সুযোগ সুবিধা দিব লাগে সিমান সুযোগ সুবিধা দিব নোৱাৰে। বিশ্ববিদ্যালয়েও পাঠ্য-পুথি ছপায় আৰু

হায়াৰচেকেণ্ডাৰী বৰ্ডে ও পাঠ্য-পুথি ছপায়। কিন্তু হায়াৰচেকেণ্ডাৰী বৰ্ডে ছপোৱা পাঠ্য-পুথি বজাৰত পাবলৈ নাই। গতিকে একে কৰিলেও এই বিলাক অসুবিধা আছে। লগতে এইটো কব খুজিছো যে উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰ্য্যায়ৰ পাঠ্য-পুথিৰ বোজা বেচি হৈছে। পাঠ্য পুথিৰ বোজা কমাব লাগে। সময়মতে পাঠ্য-পুথিৰ যোগান ধৰিব নোৱাৰিলে আৰু ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে ভাল দৰে পঢ়া-শুনা কৰাৰ পৰিবেশ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰিলে ভাল ৰিজাল্ট কেতিয়াও কৰিব নোৱাৰে। ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ আজি ইমান দিন এনেকুৱা খেলি মেলিৰ মাজেৰেই পাৰ হৈ গল। আমি প্ৰি ইউনিভাৰচিটি এবছৰ পঢ়িছিলো। ডিগ্ৰীত ৩ বছৰ আছিল। তাৰ পিচত পি ইউ দুই বছৰীয়া হল আৰু ডিগ্ৰী দুই বছৰীয়া হল। এই খেলি মেলি বহুত দিনলৈ চলি থাকিল। এতিয়া হায়াৰ চেকেণ্ডাৰীত দুটা শ্ৰেণী কৰা হৈছে। ইমান দিনে পাঠ্য পুথিৰ যি খেলিমেলি চলি থাকিল সেই বিলাক একে কৰা নহল কিয়? এই বিলাক অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈ লৰা ছোৱালীয়ে পৰীক্ষাত ভাল ৰিজাল্ট কৰিব নোৱাৰাটো একো আচৰিত কথা নহয়। উদাহৰণ স্বৰূপে ভাল শিক্ষক দিব লাগিব, বিজ্ঞান শিক্ষকেই হওক বা অন্যান্য শিক্ষকেই হওক আৰু তাৰ লগে লগে বিজ্ঞান শিক্ষাৰ কাৰণে যি বিলাক সা-সজুলি লাগে সেই আটাই-বিলাককে যোগান ধৰিব লাগিছিল। কিন্তু দেখা গৈছে যে বিজ্ঞান শিক্ষক আৰু বিজ্ঞানৰ সা-সজুলি যেনে ভাবে যোগান ধৰিব লাগে তেনে ভাবে যোগান ধৰিব পৰা নাই। আজি চৰকাৰে এই সকলো বিলাক দিশ চিন্তা কৰি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা দৰকাৰ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, কোঠাৰী কমিশনৰ নিৰ্দ্দেশমতে আমাৰ শিক্ষা নীতিটো ১০+২+৩ মতে কৰাৰ কাৰণে যি ব্যৱস্থা লৈছে তাত আমি বিৰোধিতা কৰা নাই। কিন্তু আমি চাব লাগিব যাতে আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল এই শিক্ষাৰ দ্বাৰা উপকৃত হয় আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা যাতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী-সকল অসুবিধাত নপৰে। আমি এইটো জানো যে ইউ, জি, চি নৰ্মচ্ কলেজ সমূহত প্ৰয়োগ কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰি আছে। মই এইটো নকওঁ যে যি সকল মেৰিটৰিয়াচ, তেওঁলোকক কলেজত শিক্ষক হিচাবে নিযুক্তি দিব নালাগে। যিমানেই উপযুক্ত শিক্ষক কলেজত নিযুক্তি দিব পৰা যায় সিমানেই আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল উপকৃত হব আৰু তেওঁলোকৰ ৰিজাল্ট

ভাল হব। কিন্তু আমি এতিয়া দেখিবলৈ পাইছো ইউ, জি, নৰ্মছত শিক্ষক নিযুক্তি দিবলৈ যাওতে কিছুমান সমস্যাও আহি পৰিছে। হাইয়াৰ চেকেন্দেৰী লেভেলত দুটা ক্লাচ আমি কলেজৰ সমপৰ্য্যায়ৰ হিচাবেই ধৰিম আৰু কলেজত থাকিব তিনিটা ক্লাচ। কিন্তু কলেজৰ শিক্ষক নিযুক্তি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত ১৯৭৫ চনতেই ইউ, জি, চি নৰ্মচ প্ৰয়োগ কৰা হৈছিল আৰু তেতিয়া কোৱা হৈছিল যে বি, এ, বা, বি, এচ, চি ত যি সকলে অনাৰ্চ বা ডিষ্টিংচন পায় আৰু যি মাষ্টাৰ ডিগ্ৰিত শতকৰা ৫০ নম্বৰ পাব তেওঁকহে কলেজত শিক্ষকতাৰ কাৰণে নিযুক্তি পোৱাৰ যোগ্যতা গন্য কৰা হব। এই ইউ, জি, চি নৰ্মচ অহাৰ লগে লগে এটা সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছিল যে কিছুমান ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বি, এ বা বি, এচ, চিত অনাৰ্চ পোৱা নাছিল বা ডিষ্টিংশ্যনো নাছিল। সেই দৰে মাষ্টাৰ ডিগ্ৰিতো শতকৰা 50 নম্বৰ পোৱা নাছিল। কিন্তু যি সকলে আগৰ পৰাই কাম কৰি আছিল সেই সকলক ইউ, জি, চি ৰ মতে দৰমহা দিয়া হৈছিল। ইয়াৰ পিচতে আকৌ ১৯৭৮ চনত এই নিয়মৰ পৰিবৰ্ত্তন কৰি আকৌ এটা নিয়ম নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হল যে ডিগ্ৰি লেভেলত অনাৰ্চ বা ডিষ্টিংশ্যন পোৱাই যথেষ্ট নহয়, তেওঁলোকে প্ৰি, ইউ আৰু ডিগ্ৰিত শতকৰা ৫০ নম্বৰ পাব লাগিব আৰু মাষ্টাৰ ডিগ্ৰিত শতকৰা ৫২.৫ নম্বৰ পাব লাগিব, তেতিয়াহে তেওঁলোকে শিক্ষকতাৰ কাৰণে উপযুক্ত হব। তাৰ পিচত আকৌ ১৯৮২ চনত ইয়াক সংশোধন কৰি কৰা হল যে ইয়াৰ কাৰণে দ্বিতীয় বিভাগ হলেও হব কিন্তু ভাল একাডেমিক ৰেকৰ্ড লাগিব। এই প্ৰসঙ্গত আমি এটা কথা কব লাগিব যে মাষ্টাৰ ডিগ্ৰিত চেকেন্দ ক্লাচ আৰু তাৰ লগতে ডক্টৰেট ডিগ্ৰি থাকিলেই তেওঁৰ একাডেমিক ৰেকৰ্ড আছে বুলি গন্য কৰা হয়। কিন্তু তাৰ পিচতেই আকৌ কোৱা হল যে— যিসকলে গ্ৰেজুৱেশ্যনত প্ৰথম বিভাগ পাইছে আৰু মাষ্টাৰ ডিগ্ৰিত ভাল কৰিছে, তেওঁলোকৰো একাডেমিক ৰেকৰ্ড ভাল বুলি গন্য কৰা হব। ইয়াৰ মাজতে আকৌ অসম চৰকাৰে এটা নিয়ম কৰিলে যে মাষ্টাৰ ডিগ্ৰিত শতকৰা ৫২.৫ নম্বৰ পোৱা হব লাগিব, তেতিয়াহে ইউ, জি, চিৰ নৰ্মচ পাব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ আজি এই ইউ, জি, চি নৰ্মচ চলোৱাৰ পিচত কলেজ শিক্ষক সকলে বহুতো সমস্যাত ভুগিব লগা হৈছে। ইতিমধ্যে কলেজ সমূহত যিসকল শিক্ষক সোমাই আছিল তেওঁলোকো এই সমস্যাত

পৰিছে। এতিয়া আমি খবৰ পাইছো যে যিসকল শিক্ষকে কলেজত চাকৰি কৰি আছে আৰু যি মাষ্টাৰ ডিগ্ৰিত শতকৰা ৫০ নম্বৰ পাইছে তেওঁলোকক চৰকাৰৰ নিৰ্দ্ধাৰিত নিৰিখত দৰমহা দিব। অৱশ্যে তেওঁলোকৰ গ্ৰেজুৱেশ্যনত অনাৰ্চ বা ডিষ্টিংশ্যন পোৱা হব লাগিব।

এতিয়া আমাৰ প্ৰশ্ন হৈছে যে যিসকলে মাষ্টাৰ ডিগ্ৰি পাইছে অথচ শতকৰা ৪৯ নম্বৰহে পাইছে তেওঁলোক হয়তো নিযুক্তি পোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হব। অৱশ্যে চৰকাৰে এটা কথা কৈছে যে যিসকলে ইতিমধ্যে কাম কৰি আছে, তেওঁলোকক এম, ফিল লোৱাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিবলৈ কোৱা হৈছে আৰু সেইদৰে কোৱালিফাই কৰা হব। কিন্তু মই জনাত আমাৰ বিশ্ববিদ্যালয়ত বিজ্ঞান বিভাগত আজিলৈকে এম, ফিলৰ ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই আৰু কলা শাখাতো কেইবাটাও বিষয়ত ইয়াৰ ব্যৱস্থা হোৱা নাই।

অধ্যক্ষ মহোদয়, চৰকাৰে এতিয়া আকৌ হায়াৰ চেকেণ্ডেৰী লেভেলৰ দুটা শ্ৰেণী কলেজৰ লগত ইউনিফৰ্মিটি ৰাখিবলৈ নতুনকৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছে। এইটো চোৱা দৰকাৰ যাতে এই ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা আগৰে পৰা কাম কৰি থকা শিক্ষক সকল ক্ষতিগ্ৰস্ত নহয় আৰু তাৰ লগে লগে আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল উপকৃত হয়। ইয়াৰ লগে লগে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক বৈজ্ঞানিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত কৰাৰ কাৰণে উপযুক্ত আহিলা-পাতি যোগান ধৰি তেওঁলোকৰ পৰীক্ষাত সুফল লাভ সম্ভৱ কৰি তোলা দৰকাৰ। মই মোৰ বক্তব্য আৰু দীঘলীয়া নকৰো। এইখিনিকে কৈ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Binoy Kumar Basumatari :— Mr. Speaker Sir, the objective is specific and it clearly says that in Assam plus 2 stage of education is controlled by the Universities of Gauhati and Dibrugarh as well as the Board of Secondary Education, Assam, and the Education Commission under the chairmanship of Dr. D. S. Kothari recommended re-structuring of education on what is called a "National Pattern" on the following basis :

1) A national pattern of education of 10+2+3

from the stage of Primary Education upto Degree level.

2) Work experience at plus 2 stage, that is Higher Secondary Stage.

and (3) Vocationalisation at plus 2 stage i. e. Higher Secondary Stage with a possible coverage of 50·/. of the enrolment therein. (interruption)

Mr. Speaker :— Order, order, Hon. Member, Shri Binoy Kumar Basumatari will resume his speech after lunch. Now the House stands abjourned till 2.30 P. M.

(After lunch-break the House reassembled at 2.35 p.m. with Mr. Speaker in the Chair)

Mr. Speaker :— Before we start I want to say that in Clause 3 (n) there is a printing mistake, in 4th and 5th line of 3 (n) the word "higher" should be deleted.

Shri Binoy Kr. Basumatary :— Sir, while participating in the discussion I was going through the Statement of objects and Reasons. Sir, the position is that the recommendation of the Kothari Commission was accepted by the Government of India and the Government of Assam also accepted the national pattern of education. I have somehow managed to find out the appropriate report in this connection and this is the report made by the Government of Assam itself. I shall read out this report here because I want to know from the hon. Minister, Education whether the report submitted by the Government is being implemented or not. This report says- "Apart from the decline in quality of education the widening of the

gap between education and needs and aspirations of the people is the major problem created in the field of Secondary education by the last two decades of development. As a solution to the problem the Kotari Commission has recommended that science education and work experience should be an integral part of school education and that secondary education should be increasingly vocationalised.

For impovement of general secondary education the Commission has recommended a new educational structure. As visualised by the Commission the first ten years of schooling will cover a primary stage of 7 or 8 years and a lower secondary stage of 3 or 2 years. During these 10 years a child will not be required to specialise in any thing.

At the end of the primary stage a proportion of students will step off the school system and enter working life. Some more will leave the stream of general education and go into different educational courses whose duration will range from one to 3 years and the remaining will continue further in the stream of general education. There will be an external examination at the end of the 10 years course. After 10 years of general education some more students will enter working life and some will join vocational courses of one to 3 years duration and the rest will continue further in the stream of general education. Thus the assumption on which the Commission visualised the movement of students away from the stream of general education is that the alternative vocational cour-

ses will be organised and that they will attract students from difterent stages in the general scheme. As things are at present only a small portion of those who remain in school beyond the age of compulsory education want to leave it either to enter working or to attend vocational courses."

The general tendency is for all students to continue in genral secondary schools and then enter University for higher education. Vocational schools have not yet been able to attract a sizeable number of secondary pupils and those who prefer technical careers generally remain in school till they complete the secondary course and qualify for admission to technical colleges. The position has slightly changed of late with the increase in the ranks of technical graduates waiting for employment. But this has not led to diversion of students from secondary schools to vocational schools in any significant measure. This is partly due to lack of employment facilities for technical certificate holders. So the contact between education and practical needs of the people will not be established through the creation of facilities for vocational education alone. Vocational education will have to be conceived as part of over-all programme of economic development for creating necessary employment possibilities. This will be possible if the department of Industries and Agricultural work in close cooperation with the Department of Education. At the same time scholarships should be liberally provided for students joining the vocational courses. The courses taught in vocational schools should be such that

the skill imparted through them can find a ready market in the State.

Regarding the structure of general Secondary Education certain decisions of the State Government have given rise to adverse comments in some quarters. We have received a copy of the statement adopted by the Cachar District Higher Secondary and Multipurpose School Teachers' Conference criticising the decisions. The following extracts are from that statement :

'This conference notes with concern that by a circular issued by the D.P.I Assam at the fag end of the session 1969 the school authorities have been asked to reintroduce High School course in class VIII of all Higher Secondary schools of the State from the current session 1970. and it is presumed that the High School courses in classes IX and X will also be reintroduced in the subsequent two years. As reported in the Press the Pre-University and Higher Secondary classes of two years duration are going to opertate from 1972 and 1974 under the control of the Universities and the Board of Secondary Education respectively.'

This situation has not changed even today. This is an old report but this has reflected the situation of education in the State with regard to Higher Secondary education and the public opinion is fully in agreement with the Report. Therefore, Sir, I wish to go through this report.

'It is our experience that the average student coming out of L.P. schools under the existing system of 5

years schooling which includes the Pre-primary stage are much below standard and most of them are not even considered fit for admission into class IV of High or Middle Schools. If this system of 5 years schooling is reduced to 4 years, the results in no way be happy or upto expectation. On the contrary, it will deteriorate further.'

'The middle school stage is contemplated to be of 3 years duration from V to VII and the High School stage to be of 3 years from VIII to X thus causing a reduction of one year of schooling in these two stages. The attainment of students in H.S L C. Examination even in the present set up is far from satisfactory and this may be partly attributed to the reduction of schooling by one year already made in 1950 and it will be disastrous for 90 % of the population of Assam if the duration of schooling is again decreased by one year in the High school stage also. Further, the curtailment of schooling by two years in this way will throw the students at a much tender age to wider liberties which is not desirable.'

These comments have been made by a responsible group of educationists and deserve serious attention. Assuming that the unsatisfactory performance of our students in the school leaving examination is the direct result of the shortening of the school course by one year in 1950, the remedy is obvious. We have only to add one year to the length of the course. But is that actually the correct analysis of the position ? We have even now the longest school course in the country, 13 years from the primary to the end of the Higher Secondary stage as against 10 and

11 years in other states. But as rightly stated by the educationists two years out of thirteen are devoted to the Pri-Primary stage of education which a child may or may not attend before he attains the age of compulsory schooling, 6 years. The Eduation Commission has called it the pre-school stage. If this stage is taken out of the compulsory school course which begins at the age of 6, the entire school course in our state is 10 years, the normal length suggested for the school course in general Secondary education by the Kothari Commission.

Of course we have now come to 10 years.

'This will not add to the burden of the school curriculum, and can be reasonably expected to improve the quality of teaching by rationalising the curriculum. The Committee which studied the working of the Secondary schools in the state in 1963 found that under the present curriculum the student has to repeat some topics in two successive years, and this results in the unnecessary waste of time. If the contents of the syllabus are carefully distributed and the curriculum for each class is adjusted to the average ability of the pupil at that stage of schooling, performance can be improved without adding to the duration of the course. This seems to be the intention behind the re-organisation proposed by the State Government. The educationists have in our opinion erred by stressing too much the duration of teaching and over-looking the importance of quality of teaching. The real explanation for poor attainment of the average student at the end of different stages of sch-

ool education at present lies in the poor quality of teaching and in the absence of suitable vocational courses to draw off the academically less gifted students from the main stream of general Secondary education at the end of the compulsory period. The process of self-selection to which the Kothari Commission has referred in its report is not working at present and all students irrespective of their gifts and aptitudes are continuing in the general Secondary schools thereby depressing the standard of instruction to the level of the least capable pupil in each class.

The Conference has also criticised the decisions of the Government and the Universities of the State in regard to the Pre-University course. According to it the continuance of the same course in two different types of institutions will always produce conflicts between them. "While the Pre-University students will suffer from a sense of superiority the Higher secondary students will suffer from inferiority complex for obvious reasons". It is also contended that the standards of the two examinations will never be at par. "The well equipped and well staffed colleges will attract all the students at the first instance and the Higher Secondary/Multipurpose schools will have to remain content with those backward students with little ambition and inquisitiveness who fail to secure admission in colleges ;"

The Pre-University course was introduced in college as a transitional measure. It is a part of the Higher Secondary course and the Kothari Commission wants

it to be transferred to the school. In Assam there are at present 69 Higher Secondary/Multipurpose schools. The one year Pre-University course is taught in more that 130 colleges affiliated to the Universities of Gauhati and Dibrugarh. It is impossible to transfer this course to schools without increasing the number of Higher Secondary Schools.

According to the Kothari Commission the programme of transfer of this course should be spread over the next twenty years. But no such programme can be taken up without a heavy financial commitment on the part of the State Govt. In the mean time the course will have to continue in this two categories of institution and therefore the two Universities have rightly in our view taken the decision to increase its duration to two years, for the one year now devoted to this course to only partially utilised due to the short interval between the date of admission to the course and the date of final examination. To justify the longer duration proposed for the new Pre-University course the two Universities have also decided to reduce the degree course by one year without curtailing the total contents as well as duration of the Pre-University and degree courses taken together. This is a change which is long due and will definitely contribute to the improvement of standards. If the Higher Secondary schools cannot increase the length of the Higher Secondary Course simultaneously with the colleges, students completing the one year Higher Secondary course can be admitted to the second year of the two year Pre-University

course in colleges. There is nothing in the present decision to suggest that the Pre-University course will remain in colleges for all time to come.

In this context we want to refer to the scheme of multipurpose schools introduced on the recommendation of the Mudaliar Commission. The object of the scheme was to diversify the school courses to suit the need and aptitudes of students. But the result of the working of the scheme has not been encouraging. One of the defects of this scheme pointed out by the Kothari Commission is that it requires a student to begin specialisation too early in life. So the new proposal is that there should not be any specialisation or streaming in the first ten years of schooling. Diversification of courses will be deferred till the Higher Secondary stage, and for vocational courses there will be special vocational institutions. It should be the endeavour of the Govt. to convert some of the Higher Secondary Multipurpose schools into special vocational institutions with high priority.

Sir, this is a very old report. This was a report of the Commission set up by the State Govt. under the Chairmanship of Dr. M. M. Goswami, Vice-Chancellor of the Gauhati University on the problems of Secondary Education in Assam and it was constituted on 27th of Febfuary, 1968 with A. K Goswami, Member, Secretary, Finance, member, Rev. B.M. Peugh, Member and Director of Public Instruction as member secretary.

Sir, while preparing the statement of objects and

reasons, I believe this Govt. has not taken into consideration this report. Because Sir, the Bill as it is produced here tentamounts to contradiction which I have read out. Let us go to Art. 1-Short title, extent and commencement. Art. 1 clause 4." From the date on which this Act comes into force, the Gauhati University or the Dibrugarh University or any other University or any Board of Education shall cease to exercise its jurisdiction over the institutions imparting High Secondary Education or P. U (Pre-University), P. D. (Pre-Degree) courses running in the colleges under the Gauhati University and the Dibrugarh University respectively recognised by the Govt. of Assam'. Sir, this is the provision and again there is another provision which said, "Provided that the Gauhati University or the Dibrugarh University or the Board of Secondary Educatan shall continue to have the same jurisdiction as is now exercised by it over the Colleges/Higher Secondary Schools till such time as the State Govt. may, by notification in the Official Gazette appoint". So, what will be the result of it ? By the sub-clause 2, two years of the college i. e. first and second year pre-university will go to the control of Higher Secondary Educational Council. But this is delayed and not to take effect to. Now, what is happenning in the State certain schools have been upgraded and declared as High secondary Schools. Except two more classes there is no facilities for science or other studies or vocational courses. They continue the same trend of education as in High schools in the State. These Higher Se-

candary schools after the enforcement of this Act will come under the Assam Higher Secondary Education Council. But what will be about the colleges which will come under University ; If we go further, at page 3 (h)" Junior College means a College or Deptt. of a College giving instructions in plus two stage and prepare students for Higher Secondary School Leaving Certificate Examination'. That means the College in Assam will not be considered as junior colleges, and Pre-Degree or Pre-University classes which was the result of creation of the University will now go under this Council and the colleges will be named as junior and senior colleges or will it be allowed to continue as colleges ? Senior colleges now will also have a course just as junior colleges. Mr. Boro has rightly pointed out this. What is the level of qualification required for appointment in college ? Will it be 50% marks for all college lecturers and not a simple degree holder ?

Will these colleges start appointing simple M.A. Degree holders. If we impose this, then what will happen ? Imposition of such thing is sure to lower the standard of education. Sir, you will very easily understand that what will be qualities of our Lecturers and Professors if the Colleges start appointing a simple M. A. degree holders. Sir, the standard of education is bound to deteriorate. Then, sir at page (4) of the bill we find the provisons of the establishment of the Council and its status. Sir, I am very much concerned about this Council because this council, according to the provision of this Act, is going to create a 'Mughal' a supreme monarch in the Education

Deptt. Sir, the Constitution of the Council is also shown in the bill. A chairman to be nominated by the Govt. and the Director of Public Instruction will be there. Similarly, sir, in the list shown in the bill we find that as many as 22 such people will be included in the constitution of the council. So, sir, it is a council which will be mainly associated by Govt. officials and people from Govt. Institutions and in Sub-section (2) at page 6 it is stated that "the Chairman shall be nominated by the Govt. for a term of three years and shall be eligible for renomination for a second term". Sir, this council will be an one man show and to be a 'Mughal'- a supreme monarch and every officers will be under him. Sir, this council is going to be a separate education body in the State. At page 15 of the bill we find the pôwers and duties of the Chairman. Sc. 19 (1) reads as "it shall be the duty of the Chairman to see that the provisions of this Act and the regulation made under it are faithfully observed and the decision of the council are duly implemented and he shall have all the powers necessary for this purpose". Then in Subsection (3) it is said that "when any emergency arising out of administrative business of the council requires, in the opinion of the Chairman, that immediate action should be taken, the Chariman shall take such action as he deems necessary ....." Sir, we give him ample scopes to function as he likes. Of course, now, the Govt. will have to frame rules and regulations for that. Then, a Secretary will be appointed and the Secretary will be an Ex-officio officer of the Govt.,

of Assam. It is well and good that this bill is produced here. But, sir, there are many aspects which require proper scrutiny. What about the teachers of the Higher Secondary Schools and how they will be controlled ? Whether they will be under the present set of rules or they will come under the new provisions ? This point is not clear. Then, Sir, it is said that there will be no managing committees and in its place there will be Governing bodies or some other committees and they will not include any public. Only Headmasters will be the members and the Secretary of the School will also be included. Sir, in this connection I would like to cite an instance about the conditions of School teachers in a School of my locality. Headmaster and members of the Managing Committee are against the teachers. The Teachers of the School do not get their arrear bills because everytime the Headmaster sends the bills with mistakes and as a result of that Teachers do not get their arrear bills. Now, what happens the teachers are not getting their salary from the month of January because of the non-drawal of arrear bills and probably this is according to the instruction of the Govt. the treasury raises this objection. Now, the Headmaster is against these teachers and because of that they are now deprived of getting their salaries. With this bill again we are making the Headmasters and members more powerful and we are going to have a Council similar to that of our Universities in Assam where we find people are mainly engaged in the activities of the movement and the otherday the officers of the University displayed a beautiful photograph demanding they want a 'senate' and they gave an explanation that since

they did not have the 'senate' they had shifted the venue of the meeting to the Stadium. They wanted to shift the venu because they know it well that people like us raised objec tions in the University Meeting when they wanted to pass certain things. Sir, the other day in the meeting of the University some of them threw papers and books at me and at that nobody raised any objection. It was the Senior Member of the House Md. Umaruddin who raised the objection. Sir, what is now happening in these two Univer sities will happen in this Council. Sir, why they wanted to shift the venue to the Stadium because they wanted to pass the budget for the next year without any objection.

Mr, Deputy Speaker, Sir, I fail to understand how this Government is going to control this Chairman. I am afraid the Chairman of this Act is a very powerful man, he will have the Universities under him, he will have the D.P.I under him and all the Colleges will be under this Chairman. But this Council will facilitate education only at plus 2 level, i.e., after Matriculation. But this Chairman has been given so much power that all these institutions will be under him. There is a serious mistake in this Bill in the provisions of the Act. There is no mention who would be representatives, who will participate in the Managing Committee and what would be the power of the Managing Committee. In the long report which I have read out in the floor of the House, I do not know whether the Government will consider it or not. In the report it says 'moreover there is need for appointing more science graduates with necessary training to teach science in the

Schools. Facilities for training science teachers have been provided by the Guwahati University.' In my area, we have serious dearth of science teachers. We do not have mathematics teacher. I think it is not only in my constituency alone. There are many areas where there is such dearth. As per the Kothari Commission we are supposed to encourage the vocational education. After matriculation examination vocational courses are to be provided in these Higher Secondary Schools. But what are the vocational courses the Government is going to introduce ? As per the Kothari Commission we are supposed to specialise who would study after attaining Class X or after the matric standard we are to change the course. Now, Sir, what will be the technical/vocational or professional course that will be granted or that will be encouraged under this Council ? Now if we want to go for these vocational and professional courses we should see what is the trend of this modern world. If we consider it today, the most modern profession is the computers. Has the Government of Assam bought in even one computer for the universities, has the Government provided computers to any one of the colleges or to any one of the Higher Secondary School ? So where is the alternative left out of the modern development ? Our boys in Assam, who are studying inside the state of Assam, do not recognise even now what is a computer. Those boys who are from Assam and presently studying either in Delhi or in Bombay or in Calcurta may recognise the computer because they got the chance to see it physically. Therefore, Sir, the education in Assam is much behind the education of

other States or our country. Now it is very good for the Government to say that the Government is going to accept the Kothari Commission. But I have already stated that the gradual transportation of this Higher Secondary level should be done in 20 years. Now, this is a report submitted in 1968 and now it is 1984 and after a gap of 16 years the Government is going accept the report and going to enforce it. But if we are to enforce this Kothari Commission's recommendation now we shall have to go on for another 20 years, that means, we will be able to complete the process as per this Act of today in the year 2004. Sir, can we afford to wait for that long ? Now I have said about the computers. Will it not be a next alternative ? I think we are going to produce some typists but we are not going to produce Stenographers. There are stenographers, in very dearth. It is very difficult now a days to get good stenographers. Why we have failed to produce the stenographers, because the quality of English education is very poor. Application of English in teaching and in other methods have gone down to the bottom. Today even a master degree holder cannot write an application in correct English and properly.

Mr. Deputy Speaker Sir, I do not want to take much time of the House. I can keep on speaking on the education system and its deficiencies and take my stand for long here but it will be futile. While the Government is coming forward to fulfill the recommendation of the Kothari Commission, I hope the Government will not be

pleased by simply passing the bill but the Government should also see that it takes effective steps to vocationalise our students. If we want to live in this modern world we will have to be succesfull in producing technical men by using and giving all facilities that are available in the state. To produce good stenographers we have to have better Higher Secondary education so that the next stage of education, i.e. the 3 years degree course will be better utilised. This Bill, therefore, is going to create some confusion in the Colleges that we have today. Because on the merit of this Bill the Colleges will automatically have Junior and Senior Colleges and the Higher Secondaries as they exist. They are not going to be conducted as per the recommendation made by the Kothari Commission. So what is the alternative for the last 16 years ?

Sir, I have tried my level best for the last 6 years to provide Science Grant to only one Higher Secondary School in my constituency, i. e. at Udalguri but I failed. At the time of budget for the year in the Advisory Council of the S.C. and S. T. some times 50 thousand and sometimes lakhs of rupees are earmarked for grant but all this schemes remain in the papers only. Therefore, Sir, if we simply pass this Bill and our objectives are not accompanied by action with this it will be a futile bill. Therefore, Sir, what is required is that Government must come forward to provide Science Grants to all the Higher Secondary Schools we have already have in the State.

Government has to decide whether in this Higher Secondory, UGC norms will be accepted or not. If it is not accepted by the Govt. they will have to decide about the UGC norms in the senior colleges because after completion of 2 years' class in Pre-University level the students will have to take 3 years degree courese in the College. Therefore, Sir, I foresee a lot of chaos and confusion in the educational atmosphere with the passage of this Bill and I am very much scared of the monarch or Mughal in the personality of the Chairman of this Council.

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :—মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী স্কুলৰ ওপৰত মাননীয় সদস্য শ্ৰীবিনয় বসুমতাৰী আৰু শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো ডাঙৰীয়াই দফাই দফাই ব্যাখ্যা কৰিছে। এইখনবিল্ যেতিয়া আহিছে আৰু পঢ়িছে তেতিয়া এটা কথা মনত পৰে, সেইটো হল শিমলু গছ যেতিয়া ফুলে তেতিয়া গোলাপ ফুলতকৈও টকটকীয়া ৰঙা হয়। এজনী কাউৰীয়ে লোভ সামৰিব নোৱাৰিলে। কাউৰীয়ে দেখিলে যেতিয়া ফুলটো ইমান ডাঠ লাল হৈছে কাউৰীজনীয়ে ভাল ফল পাব বুলি বৈ থাকে। সেই ফলটো কোনো মতে এৰি যাব নোৱাৰ, কোনোৱে যাতে ডোপ কৰিব নোৱাৰে। লাহে লাহে ফুলবোৰ সাৰি গৈ কড়ি ওলাবলৈ লাগিল। কাউৰীজনী কড়িটো পুৰঠ হোৱালৈ অপেক্ষা কৰিলে। কড়ি কেতিয়া পুৰঠ হয় কেতিয়া খাবলৈ পাবে তাৰে চিন্তাত। দিন যোৱাত কড়ি পুৰঠ হৈ আহিল। কাউৰীয়ে আশা পালিয়ে থাকিল ফলটো নিশ্চয় কোনো সুখাদ্য হব। কাউৰীয়ে ঠোটেৰে খুটি খাই চাই থাকে পুৰঠ হৈছে নে নাই চাবলৈ। কড়ি পুৰঠ হ'ল, কাউৰীয়ে ঠোটেৰে খুটিয়াই দিলত তাৰ পৰা শব্দ হ'ল আৰু কড়ি ফাটি তুলা বাহিৰ হৈ উৰিব লাগিল। তেতিয়া তাই উৰি গ'ল। এইয়ে হল হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী এডুকেচনৰ বিল। ইয়াত বাহিৰে মোৰ ব্যাখ্যা কৰাৰ একো নাই। দুই হেজাৰ চাৰিশ চনত আমাৰ অসমত সমুদায় হাইস্কুল হায়াৰচেকেণ্ডাৰী কৰা হব। শিক্ষা মন্ত্ৰীৰ ওচৰত ডেপুটেচনত আহক—আমাৰ স্কুলখনত ভাল কৰি পাছ কৰি আহিছে,

হাইস্কুলখন হায়াৰচেকেণ্ডাৰী কৰিব লাগে। বাছ ভাৰা কৰি সজাতি দল আহি-বলৈ লব প্ৰতিখন স্কুল হায়াৰচেকেণ্ডাৰী কৰাৰ বাবে নানা যুক্তিৰ অৱতাৰনা কৰিব। প্ৰতিযোগিতা চলিব কোনখন আগতে হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী হবলৈ পাৰে। এই ক্ষেত্ৰত মানুহ আহি থাকিব। এইটোৱে হল ব্যৱস্থা। আমি জানো শিক্ষা যিধৰণে আছে সেই ধৰণে আছে। কিছুমান এম, এ, এম, এছ, চি, য়ে ডক্টৰেট পাইছে। তেওঁলোক শঙ্কৰদেৱ, মাধৱদেৱ নহয়। ডক্টৰেট ডিগ্ৰী পালে শিক্ষাবিদ বুলিব নোৱাৰি। সেইসকল ওলালে ভাল। মেট্ৰিক পাছ কৰাৰ কাৰণে ওল্ডকোৰ্চ হল, যাৰ কাৰণে কণ্ট্ৰোল কৰিব নোৱাৰা হল। নকল চলিয়ে আছে। এইদৰে মেট্ৰিক পাছ কৰি আছে। এইয়া হল সাধাৰণ খবৰ। অ আ কখৰ পৰা নবম দশম শ্ৰেণীলৈ মই পাঠ্য পুথি লিখিছিলো সেইবোৰ স্কুলসমূহত চলিছিলো। এনেবোৰ কিতাপ লিখোতে এনে ধৰণৰ কিতাপ, কেবিকুলাম যথেষ্ট অধ্যয়ন কৰিব লাগে যদিও বিশেষত্ব বিশেষ নাই। কিন্তু কিতাপ লিখা টান। বহুত জানিব লাগে, বহুতো চৰ্চা কৰিব লাগে। এইবিলাক আছে। সেই ধৰণৰ কথাবিলাক আমি চৰ্চা কৰিব পৰা নাই। যেতিয়া কেইজনমানে আপোনালোকৰ ওচৰত ডিগ্ৰীৰ চাৰ্টিফিকেট দেখুৱালে শিক্ষাবীদ বুলি স্বীকৃতি দিয়ে, এনে ডিগ্ৰীধাৰীৰ ৰহস্য যথেষ্ট আছে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ডি, পি, আই, আফিচৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান কাম সৰু-কথা, এইটো হাহিব লগা কথা কথা নহয়। বিধায়ক হৈ যি অপমান পাইছো মোৰ জীৱনত বহু ৰাজহুৱা অনুস্থান গঢ় দিলো কতো আগতে পোৱা নাছিলো। ডি, পি, আই, অফিচৰ ক্ষেত্ৰত বিধায়ক সকলে যি দৰে লাঞ্চিত হব লগা হৈছে আন সন্মানী মানুহ যিদৰে লাঞ্চিত হৈছে ইয়াৰ আগত এনে হোৱা নাই। শিক্ষাৰ আলোচনা কৰিছো, কিন্তু এনেকুৱা শিক্ষা আৰু কতো পোৱা নাই। তেওঁলোকে নানা বেমেজালি কৰিব। সেই শিক্ষাবিদসকলকলৈ শিক্ষা আৰম্ভ হৈছে। ডিগ্ৰী থাকিলে শিক্ষাবীদ বুলি ধৰিব নে, চৰকাৰৰ বৰমুৰীয়া বিষয়া হলে শিক্ষাবীদ ধৰা যাব সেয়া হ'ল প্ৰশ্ন। এনে ধৰণৰ শিক্ষাবীদে ৰাজ্যত অল্ড কোৰ্চ মেট্ৰিকৰ প্ৰৱৰ্ত্তন কৰি ৬ষ্ঠ সপ্তম শ্ৰেণীলৈ পঢ়া ছাত্ৰক মেট্ৰিক কৰালে, পৰীক্ষা নিয়ন্ত্ৰণৰ বাহিৰ হ'ল। চাপ্লিমেণ্টৰী পৰীক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰি সকলোকে মেট্ৰিক বনাবলৈ গৈ শিক্ষাৰ মান-দণ্ড হ্ৰাস কৰি এটি ব্যৱসায়ত পৰিনত কৰিলে। তেওঁলোকক কোন লোকে পাছ কৰি দিছিল ? এই সকলো কথা মই এই বিধান সভাত দাখিল কৰিম।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়া আমাৰ চিন্তা হল, স্কুলবিলাক কেতিয়া হায়াৰচেকে-ণ্ডাৰী কৰিম ? ২ হেজাৰ ৪ শ চনলৈকে আমাৰ হাইস্কুলবিলাক কেতিয়াও হায়াৰচেকেণ্ডাৰী নহয়। মই বিৰোধী দলৰ যেতিয়া মোৰ সমষ্টিত হায়াৰচেকেণ্ডাৰী নহয়, মই কেয়াৰ নকৰো। ৰাস্তাৰ কাৰণে মই খাটিব নকৰো। মোৰ সমষ্টিত চৰকাৰী ৰাস্তা দেখাৰ আছে আনকি মন্ত্ৰীৰ সমষ্টিত নাই, ব্লেক টপিংক হৈছে যথেষ্ট। পানী যোগানও মোৰ সমষ্টিত হৈছে। কমলপুৰ সমষ্টিত হাইস্কুল স্কুল, এল, পি স্কুল যথেষ্ট আছে। বোধ কৰো অসমৰ ভিতৰত কমলপুৰ সম-ষ্টিৰ ভিতৰত প্ৰাইমেৰী স্কুলৰ সংখ্যা যঠেষ্ট। প্ৰায়সমুহ স্কুলেই দুজনীয়া শিক্ষকৰ। তেনেদৰে হাইস্কুলৰ সংখ্যা কমলপুৰত আতাইতকৈ বেছি। এতিয়া হাইস্কুল যিবিলাক হায়াৰচেকেণ্ডাৰী হল, সেইবিলাকৰ কি অৱস্থা হব ? অসমৰ প্ৰায়-মেৰী স্কুলসমূহ এদিনাখন এনেভাৱে বেচিক স্কুল বুলি ঘোষণা কৰিলে। তেতিয়াৰ পৰা স্কুলবোৰৰ নাম বুনিয়াদি হল। ফলত একোকে নহল। ১৯৭৫ চনৰ কোঠাৰী আয়োগৰ প্ৰতিবেদন কাৰ্যকৰী কৰাৰ বাবে চৰকাৰে চিন্তা কৰিলে, যিদিনাৰ পৰাই আৰম্ভ হল শিক্ষকৰ আন্দোলন সেইদিনাৰ পৰাই অসমৰ বিশ্ব বিদ্যালয়, কলেজসমূহৰ আন্দোলন আৰম্ভ হল। এই আন্দোলনৰ নেতৃত্ব কৰিছে কোনে ? শিক্ষাবিদসকলে মিলি ইয়াৰ নেতৃত্ব দিছে। এইসকলে ইয়াত লুকাই আছে। ইয়াত ফকাচ কৰা নাই। ৰাজনৈতিক দলবিলাকে ফকাচ কৰা নাই। সেই কাৰণে আন্দোলন বাঢ়ি গৈছে। ইয়াৰে কি শিক্ষা হব পাৰে সেইবিলাক ভলাই পৰে। মাননীয় আজিৰ মুখ্য মন্ত্ৰী যেতিয়া শিক্ষা মন্ত্ৰী আছিল তেখেতে প্ৰমাণ কৰি দিছিল আৰু কলেজ নবঢ়াবলৈ, তেখেতৰ পাচৰ মন্ত্ৰী আহিলে কলেজ পতা হল। আজি কলেজ হৈ গল—কি কলেজ হল ? এই ওল্ডকোৰ্চ আছিল আৰু কলেজ হৈ গল। মুল কথা হল আন্দোলনৰ কথা গাই লাভ নাই। কুঠাৰী আয়োগ যাতে অসমত কাৰ্যকৰী নহয় তাৰ বাবে এই আন্দোলন। প্ৰফেছাৰসকলে আগ-ভাগ ললে। যিয়ে বিয়াৰ চিঠি ইংৰাজীত লিখে তেওঁলোকক অসমীয়া মাধ্যম লগা হল। তেওঁলোকৰ দাবী পোনে পোনে নকৈ তেৰা বেকা পথেৰে লৈ গৈ ছাত্ৰসকলক শেষ কৰিবলৈ ধৰিলে। ছাত্ৰই পৰীক্ষা বৰ্জন কৰি শেষ হল তাৰ পিচত নপঢ়া হল। তেওঁ লোকে কিন্তু ঠিক মতে দৰমহা বুটলি থাকিল। আমাৰ শিক্ষা ৰাজ্যখনত যাতে ধ্বংস নহয় তাৰ বাবে চাব লাগে। সেইবাৰ হায়াৰচেকেণ্ডাৰী হৈ গল, বুনিয়াদীও হৈ গল কিন্তু বুনিয়াদী মানে কি কব নোৱাৰা আছিল। তেওঁলোকে প্ৰাইমাৰী

শিক্ষাটোক বুনিয়াদী শিক্ষা হিচাবে মানিব বিচাৰিছিল। এতিয়া আকৌ এইবিলখন পাছ হোৱাৰ পাছত নতুনকৈ আকৌ কীৰ্ত্তন আৰম্ভ হব। যেনেকৈ জনতা পাৰ্টিয়ে চাইনবোৰ্ড বিলাক সলাই আছে এতিয়াও তেনেকৈ চাইনবোৰ্ড বিলাক সলাই থকাৰ ব্যৱস্থা শিক্ষাবিভাগে ললে। তেনে এটা অৱস্থা আমাৰ মাজত আহি পৰিছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ আজিৰ শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ে যেতিয়া এসময়ত বিৰোধী দলৰ ফালৰ পৰা বক্তৃতা দিছিল, আক্ৰমণ কৰিছিল শাসনাধীস্থ দলক কিন্তু সেই শক্তি তেখেতৰ কিয় নোহোৱা হল, কিয় হেৰাই গ'ল। বহুদিনৰ পৰাই চিন্তা কৰিছো যে সেই মানুহজন এতিয়া এই মানুহজন হয় নে নহয়? সেই বিৰোধী দলত থাকি যিটো শক্তি প্ৰয়োগ কৰিছিল তেতিয়া তেখেতৰ নাম প্ৰচাৰ হৈ গৈছিল। তেতিয়া তেখেতে বেলেগ ধৰণৰ বক্তৃতা দিছিল। কিন্তু আজি আৰু সেই বক্তৃতা নাই কথাটো কি। মানুহৰ এনেকুৱা পৰিবৰ্ত্তন হয়নে? পৰিবৰ্ত্তন হব লাগিছিল কিন্তু লাহে লাহে হব লাগিছিল। কিন্তু একেবাৰেই কিবা হৈ গ'ল। একেবাৰে অদ্ভূত ধৰণৰ পৰিবৰ্ত্তন হ'ল। মাটিৰ মানুহ মাটিত মিলি গল। সকলোৱে দৰখাস্ত লিখা লিখি আৰম্ভ কৰিলে। যিয়ে ট্ৰেঞ্চফাৰৰ কাৰণে দৰখাস্ত দিয়ে তাতো ইয়েচ আৰু যিয়ে ট্ৰেঞ্চফাৰ নকৰাৰ কাৰণে দৰখাস্ত কৰে তাতো ইয়েচ লিখি দিয়ে। এই বিলাক চৰ্চা কৰি শত্ৰু আজি হব নোৱাৰি। বিধায়ক হিচাবে যেতিয়া থাকিবই লাগিব গতিকে তেখেতৰ লগত শত্ৰুতা হব নোৱাৰি। আমাৰ মূল কথা হল, আমাৰ শিক্ষা মন্ত্ৰী মহোদয় আছে, মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ও আছে আৰু আপুনিও আছে আৰু আপোনালোকৰ যোগোদ মই কথাটো কলো। যদি শিষ্যই গুৰু চৰ্চা কৰে তেতিয়া হলে সেইজন শিষ্যৰ গুৰু ভক্তি নেথাকে। তেনে উদাহৰণ আমি পাই আহিছো। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ছাত্ৰসকলে যাতে শিক্ষকৰ সহজতে চৰ্চা কৰিব নোৱাৰে তাৰ চিন্তাৰে শিক্ষাৰ পৰিবৰ্ত্তন সাধিব লাগিব। যদি শিষ্যই গুৰু চৰ্চা কৰিব নোৱাৰে তেনেহলে সেই গুৰুজন অতি পবিত্ৰ হব লাগিব আৰু অতি ধীৰ-স্থীৰ হব লাগিব। হেড মাষ্টাৰ সকলো তেনেকুৱা হব লাগিব। মোৰ সন্মুখত থকা কৰবা হাইস্কুল খনৰ হেড মাষ্টাৰজন থাকিবলৈ কুৱাৰ্টাৰ সজালে। সুন্দৰ কুৱাৰ্টাৰ। তাত চেনীটাৰী লেট্ৰিনৰ সৈতে সকলো ধৰণৰ সুন্দৰ সুবিধা আছে। কিন্তু চিনি-

স্নৰিটি বেচিচৰ কাৰণে হেডমাষ্টৰজন তাত নাথাকিল ওচৰতে ঘৰ যেতিয়া কোনেই থাকিব। আমি ভাৱিছিলো বাহিৰৰ পৰা হেড মাষ্টাৰ নিয়োগ কৰিব খিহেতু চিনিয়ৰিটি বেচিচৰ কাৰণে সময়ত সহকাৰীজনকে হেড় মাষ্টৰ কৰিব লগা হ'ল। অধ্যক্ষ মহোদয়, কুৰী দফীয়াৰ কথাকৈ আছে. কুৰি দফীয়া গছত নেলাগে চিণ্ডি আনিবলৈ, ইয়াক কৃতকাৰ্য্য কৰিব লাগিব আমি। এখন হাইস্কুলৰ শিক্ষক কমেও বিশ পচিশজন। তেওঁলোক যদি স্কুলৰ এলেকাৰ ভিতৰত থাকিবলৈ লয় আমাৰ গাৱৰ যিসকলে চান্দা পাতি দি পৰিশ্ৰম কৰি স্কুল সাজিছিলু সেইসকলে এইসকল শিক্ষকৰ ওচৰত গাখীৰ, মাছ শাক শব্জী বিক্ৰী কৰি পইচা পাব, গাওঁবোৰ আদৰ্শবান হব, ছাত্ৰবোৰ ঢিটিঙালি কৰি ফুৰিব নোৱাৰিব। শিক্ষকৰ চকুত পৰিব অভিভাবকসকলৰ লগত শিক্ষকসকলৰ সম্বন্ধ আহিব। সেই বাবে মই শিক্ষক বিশেষকৈ হেড় মাষ্টৰ এচিষ্টাণ্টলৈ হেড় মাষ্টৰ বদলি কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দি আছো। বিলখনৰ ফলত পৰিবৰ্ত্তন নহৈ শিক্ষাৰ অধঃপতনহে হব। তথাপিতো ক্লাচ টেনলৈ পঢ়িব পাৰে। আৰু যিবিলাক কথা শুনিলো এই যিখন হায়াৰচেকেণ্ডাৰী বোৰ্ডৰ ক্ষমতা সেই ক্ষমতা কি হব কাক কেনেকৈ কি কৰিব পাৰিব আৰু কোনে কেনেধৰণে অধ্যয়ন কৰিব পাৰিব সেইটো তাত তেনেধৰণে চিন্তা কৰিব। এইটো কথা আকৌ কম যে ইউনিভাৰচিটিৰ পৰা ডিগ্ৰী ললেই, ইউনিভাৰচিটিৰ পৰা ডক্টৰেট ডিগ্ৰী ললেই শিক্ষাৰ পৰিবৰ্ত্তন নহয় এইটো কথা মই আজি এশবাৰ কৈছো। এতিয়া শিক্ষাৰ অধঃপতন বেচিহে হৈছে। যিদিনাখনৰ পৰাই কোঠাৰি আয়োগ বহিছিল সিদিনাৰ পৰাই ডক্টৰেট ডিগ্ৰীৰ সংখ্যা বাঢ়ি গ'ল। আচলতে ডক্টৰেট আছিল ডঃ বাণীকান্ত কাকতি, মথুৰা মোহন গোস্বামী, সূৰ্য্যকুমাৰ ভূঞা এইসকলেহে প্ৰকৃত চৰ্চাৰ মাজেৰে ডক্টৰেট হৈছিল। কিন্তু বৰ্ত্তমান যিটো ব্যৱস্থাৰে ডক্টৰেট পোৱাৰ ব্যৱস্থা হৈছে সেইবিলাক সহজে আমি গ্ৰাহ্য কৰিব পৰা নাই। মই তেওঁলোকৰ থেচিচও পঢ়িছো। যিবিলাক ডক্টৰেট পোৱাৰ কাৰণে দাখিল কৰিব লগীয়া হয়। আজি তেনেধৰণৰ লোকৰ হাততেই আমাৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰিব লগীয়া হৈছে। শিক্ষাৰ পৰিবৰ্ত্তন অনাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ যথেষ্টখিনি দায়িত্ব আছে। লজ্জাজনক কথা যে তেওঁলোকে বিশ্ববিদ্যালয়ত সভাখন নাপাতি ফুটবল খেল ষ্টেডিয়ামত আহি দৰমহাখিনিৰ লৰৰ কাৰণে মিটিং পাতিলে। তেওঁলোকে আত্ম সন্মান হেৰুৱাইছে। স্বাৰ্থৰ কাৰণে তেওঁলোকে ইয়াত মিটিং

পাতিছে। ছাত্রসন্থাইও আপত্তি নকৰিলে। তেওঁলোকে বুজি পাইছে। কালি ৰেই পৰাই এই বিলখন পাচ হোৱাৰ পিচত সমগ্ৰ ৰাজ্য খনতেই হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী চিচটেম হব। কলেজৰ পি, ইউ কোৰ্চ ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ অধীনলৈ আহিব আৰু ডিগ্ৰী কোৰ্চ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ হাতলৈ যাব। চৰকাৰ পুনৰ এক আন্দোলনৰ সন্মুখীন হব লাগিব। ইউ জিচি স্কেল পোৱা শিক্ষকৰ দৰ্মহা কমাই কেনেকৈ ? জুনিয়ৰ কলেজৰ প্ৰফেছাৰ কোন হব আহি আৰু কোন সকল গৈ ডিগ্ৰী কোৰ্চত যাব ? তেতিয়াও যদি চিনিয়ৰটিৰ প্ৰশ্ন আহে ? চৰকাৰে কি কৰিব ? কোঠাৰী আয়োগে অসমক ১৯৭৫ চনৰ পৰা জ্বলা-কলা কৰিছে পুনৰ যেন কোনো সংঘাট নাহে তাকে দোহাৰিলো। গতিকে হেড মাষ্টৰ কেইজনক অন্তত: সলনি কৰিব পাৰিলে শিক্ষাৰ কিছু পৰিবৰ্ত্তন হব আৰু শিক্ষক সকলকো ট্ৰেন্সফাৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে অন্ততঃ ৰাজ্যখনত শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কিছু সকাহ পোৱা যাব। কিন্তু বিলখন পাচ নহলেও এইখিনিকে যদি কৰিব পাৰি তেতিয়াহলেও শিক্ষাৰ কিছু উন্নতি হব। এইখিনিকে কৈ মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

*Shri Rukhmini Kanta Roye : Mr. Deputy Speaker Sir, I would like to point out some aspects of education in our State. As revealed by the report read by Mr. Basumatari, the main thrust should have been for vocational education and I would like to say that the subject introduced which goes "Work Experience" by name, this subject had been introduced as early as in 1975. I do not remember the exact date. But Sir, it is a specific instance to see that this Work Experience has not been implemented in script during the last few years. It is only at the time of examination the students are asked to produce something.. In this way, the work experience examination is being carried out by which process our students could not learn anything about work experience. Wh-

*Speech not corrected

at I personally feel is that adequate thought was not put in the subject named "work experience". I do, therefore, hope that the Council would give due importance to this subject.

Another thing, Sir. There is a subject in HSLC which is named Samaj Vigyan or Samaj Bidya. This is a subject which covers everything under the sun—archaeology, history, geography, climate, everything under the sun is covered and the brain of the small children are over-taxed. If statistics is taken it will be seen that failure of the students in Samaj Vigyan or Samaj Vidya is next only to English. So, I do hope and request the Education Minister to kindly put some thought to this subject—whether we should burden our little children with all things under the sun in a particular subject. This is one thing. Of course I do not share the view of my learned friend Shri Basumatari who fears that the Chairman of the Council will be some sort of a Moghul. Now, so far as rules are concerned the Chairman will be simply the chief executive and to help him, he will be aided by a council-council of so many members. Therefore, I do not feel that the Council Chairman will have any scope to become a dictator, an emperor or a Moghul. But Sir, there is fear that there will be some sort of duplication of authority in colleges. If in every stage without making clear the sphere of jurisdiction the same college is brought under the Council and also the University there will be conflict. If one part is under the Council and another part is under the University, that is upto Pre University

it will come under the Council and the rest will be under the University, the college administration will be put to some difficulty because there will be dual authority. So I would suggest when this Act is implemented let all process upto P. U or Higher Secondary be completely separated from the colleges; there should not be any college—senior or junior, there should be only higher secondary schools. Otherwise there will be dual authority and because of this dual authority college administration will be put to very serious difficulties. With these few words I conclude and I extend my congratulations to the Education Minister that such an attempt has been made to implement the recommendations of the Kothari Commission in Assam, though it is late. But it is better late than never.

* শ্ৰীৰমেশ ফুকন :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় শিক্ষা মন্ত্ৰী মহোদয়ে ৰাষ্ট্ৰীয় নীতিৰ লগত খাপ খুৱাই আগবঢ়াই নিবলৈ উচ্চমাধ্যমিক শিক্ষাৰ যি বিল আনিছে তাৰ বাবে তেওঁ ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। উচ্চতৰ মাধ্যমিক শিক্ষক সকলে তেওঁলোকৰ এচোচিয়েচনৰ যোগেদি শিক্ষা মন্ত্ৰীৰ ওচৰলৈ ডেপুটেচনৰ যোগেদি যি দাবী জনাইছিল, সেই দাবী গ্ৰহণ কৰে। কিন্তু কেইটামান কথা স্পষ্ট হোৱা নাই। উচ্চতৰ মাধ্যমিক শিক্ষক সন্থাই যি দাবী কৰিছিল সেই কথা বিলত সুমুৱা নহল। কিন্তু যিটো উদেশ্য কথা কোৱা হল ···

To introduce an uniform standard of Education at post matric and pre degree stage, the entire education system including subjects, syllabi, examination and assessment standards should be regularised and controlled by one apex body.
তাত দ্বৈত ভূমিকা থাকি গ'ল। একে ডিগ্ৰী ধাৰী শিক্ষক এজনে কলেজতো শিক্ষকতা কৰে আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক স্কুলতো শিক্ষকতা কৰিছে। মই নিজৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা কব পাৰো যে এই উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ যিসকল শিক্ষক তেওঁ-

* Speech not corrected.

লোকৰ মনত সদায় এটা অসন্তুষ্টিৰ ভাব এটা থাকে। ফলত তেওঁলোকে ইনফিৰিয়ৰিটি কম্প্লেক্সচট ভোগে । যেনেকৈ কলেজ সমূহত একোজন শিক্ষকে একোটা বিষয় নিয়ন্ত্ৰণ কৰে বা পৰিচালনা কৰে ঠিক তেনেকৈ উচ্চতৰ মাধ্যমিক স্কুল বিলাকতো একোটা বিষয়ৰ বাবে একোজন শিক্ষক নিয়োগ কৰিলে ভাল হব। কলেজত বিশেষকৈ যি জনে মেইন চাবজেক্টটো পঢ়ায় তেখেত সকলক প্ৰবক্তা বুলি কোৱা হয়। তাৰোপৰি তাত ডেমনষ্ট্ৰেটৰ আৰু বিয়েৰাৰো থাকে। স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰীধাৰী একেজন লোকক কলেজত প্ৰিন্সিপাল বুলি কোৱা হয় আৰু ইয়াত হেড্‌মাষ্টাৰ বুলিহে কোৱা হয়। গতিকে আমাৰ হাইস্কুল বিলাক উৰ্চ্চ মাধ্যমিক পৰ্য্যায়লৈ নিবলৈ মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছো। মাননীয় সদস্য ভুগৰাকীয়ে কোৱাৰ নিচিনা ২০০৮ চন লৈ ৰব নালাগে আৰু অলপ ক্ষীপ্ৰ হব বুলি মই আশা কৰিলো। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু এটা কথা কব খুজিছো উৰ্চ্চতৰ মাধ্যমিক স্কুল বিলাকত ক্লাচ লোৱা সম্পৰ্কত সামঞ্জস্য ৰাখিব লাগে। কাৰণ এজন শিক্ষকে দশম মান শ্ৰেণীৰ অঙ্কৰ ক্লাচ এটা কৰি আহি আকৌ তলৰ ক্লাচত ছুই একে তিনি শিকাবলগীয়া হয়। আকৌ ইংৰাজী শিক্ষক এজনে নৱম মান শ্ৰেণীত পঢাই আহি তলৰ খাপত এ, বি, চি শিকাবলগীয়া হয়। তেতিয়া বহুতো অসুবিধা আহি পৰে। কাৰণ দুয়োটা শ্ৰেণীৰ মাজত কোনো সামঞ্জস্য নাথাকে। কেতিয়াবা আকৌ এজন শিক্ষকে ভুগোল পঢ়াই যোৱাৰ পাচত ৰাজনীতি বিজ্ঞানো পঢ়ুৱাবলগীয়া হয়। ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণ হৈছে ৰুটিন বিলাক যুক্তি সংগত নহয়। কাৰণ ৰুটিনখন কৰে ভাইচ প্ৰিঞ্চিপালে। ভাইচ প্ৰিঞ্চিপালজন হৈছে একেডিগ্ৰীধাৰী বি, এ, বি, টি সাধাৰণ শিক্ষক সকলৰেই এজন গতিকে তেওঁৰ মনত সদায় এটা মানসীক সংঘাট হৈ যায়। এই ভাইচ পিন্সিপালৰ ওপৰৰ জনক পিন্সিপাল বুলি কোৱা হয়। হাইস্কুলত তেখেতক হেডমাষ্টৰ বুলি কোৱা আৰু তলৰ জনক এচিচষ্টেণ্ট হেড মাষ্টৰ বুলি কোৱা হয়। উচচতৰ মাধ্যমিক শিক্ষক সন্থাই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত যিটো ৰিজোলিচন লৈ আহিছিল সেইটো হৈছে চাবজেক্‌ট হিচাবে শিক্ষক নিয়োগ কৰিব লাগে আৰু সেই চাবজেক্‌টৰ বাহিৰে অন্য চাবজেক্‌ট দিব নালাগে। তেখেত সকলে যি দাবী জনাইছে সেই দাবী মন্ত্ৰীমহোদয়ে সহানুভূতিৰে বিবেচনা কৰিব বুলি মই আশা ৰাখিলো।

দৰমহাৰ সমতাৰ কাৰণে চৰকাৰে কেনেকুৱা নীতি গ্ৰহণ কৰিব কৰ পৰা নাই কিন্তু এইটো কব খোজো যে এই শিক্ষক সকলৰ আৰু প্ৰবক্তা সকলৰ যিহেতু তেওঁলোক একে শিক্ষাই পাই শিক্ষকতা কৰি থাকে গতিকে এই ক্ষেত্ৰত সমতা ৰাখিব লাগে। কিয়নো কলেজ বা হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী দুয়ো ঠাইতে একে ডিগ্ৰী লৈ কাম কৰা সকলৰ মাজত ইয়াৰ দ্বাৰা কোনো মানসিক খেলিমেলি হোৱাটো ঠিক নহব। এইটো মাননীয় শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত অনুৰোধ জনালো। উচচতৰ মাধ্যমিক স্কুললৈ উন্নীত কৰাৰ কথা কৈছে আৰু মন্ত্ৰী মহোদয়লৈ স্মাৰক পত্ৰও দিছে। মই সেই স্মাৰক পত্ৰৰ মৰ্ম্মে আগবাঢ়িবলৈ শিক্ষাৰ মন্ত্ৰীৰ ওচৰত অনুৰোধ ৰাখি এই বিলখন সদনত উত্থাপন কৰাৰ কাৰণে ধন্যবাদ জনাই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিছো।

*শ্ৰীচিৰাজুদ্দিন আহমেদ :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি এই পবিত্ৰ সদনত মাননীয় শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ে অসম চেকেণ্ডাৰি এডুকেশ্বন বিলখন অনাৰ কাৰণে জয়জয়তে আপোনাৰ জৰিয়তে তেখেতক আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আমি জানো যে অসম শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পিচ পৰা। অসমত যিবোৰ কলেজ আছে তাৰ সৰহ ভাগেই চহৰ অঞ্চলত। গাওঁত শতকৰা নবৈ ভাগ লোক বাস কৰে। সেই সকলৰ লৰা ছোৱালী বিলাকৰ উচচ শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আছে কলেজ শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আছে। এই বিলখনৰ দ্বাৰা শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ে অসমৰ বিভিন্ন হাইস্কুলক হায়াৰ চেকেণ্ডাৰি পৰ্য্যায়লৈ উন্নীত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা সেই লৰা ছোৱালী সকলক কলেজ পৰ্য্যায়ৰ শিক্ষাৰ পৰা যুগ যুগ ধৰি বঞ্চিত হৈ থকা লৰা ছোৱালী সকলক তেনে শিক্ষা পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব খুজিছে। এইখিনিতে মই শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো যাতে এই হাইস্কুলৰ পৰা হায়াৰ চেকেণ্ডাৰিলৈ উন্নীত কৰাৰ সময়ত যাতে পিচপৰা অঞ্চলৰ ক্ষেত্ৰত অগ্ৰাধিকাৰ দিয়ে তাৰ প্ৰতি নজৰ ৰাখিব। এইখিনি কৈ এই বিলখনৰ প্ৰতি পূৰ্ণ সমৰ্থন জনাই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিছো।

*শ্ৰীমুকুট শৰ্ম্মা, (শিক্ষামন্ত্ৰী) :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অসম হায়াৰ চেকেণ্ডাৰি এডুকেশ্বন বিলৰ ওপৰত মাননীয় সদস্য সকলৰ ছয়জনে অংশ গ্ৰহণ কৰিছে আৰু বিভিন্ন পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে আৰু সেই কাৰণে তেখেতসকলৰ

* Speech not corrected.

প্ৰতি আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছো। আমাৰ অসমতো সৰ্ব্বভাৰতীয় যি শিক্ষা-পদ্ধতি সেই পদ্ধতিৰ লগত ৰজিতা খুৱাই আগবাঢ়িবৰ কাৰণে এই বিলখনত ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭২ চনৰ পৰা ১৯৭৮ চনলৈকে অসমত কংগ্ৰেছ মন্ত্ৰীসভাই আছিল আৰু সেই সময়ত আজিৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী শিক্ষা বিভাগৰ দপ্তৰৰ দায়িত্বত আছিল। সেই সময়ৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰে এটা সিদ্ধান্ত লৈছিল যে অসমত আৰু নতুনকৈ প্ৰি ইউনিভাৰ্চিটি কলেজ খোলা বন্ধ কৰিছিল আৰু ডিব্ৰুগড় ইউনিভাৰ্চিটিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰি ডিগ্ৰী কলেজ খোলাতো বন্ধ কৰিছিল। দুয়োটাই সমপৰ্য্যায়ৰ কেৱল গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ক্ষেত্ৰত নামটো প্ৰি-ইউনিভাৰ্চিটি আৰু ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰি-ডিগ্ৰী। কিন্তু ১৯৭৮ চনৰ পিচত জনতা চৰকাৰৰ দিনৰে পৰা আগৰ কংগ্ৰেছ চৰ-কাৰৰ সিদ্ধান্ত নাকচ কৰা কাৰণে প্ৰি-ইউনিভাৰ্চিটি আৰু প্ৰি-ডিগ্ৰী কলেজ কিছুমান গঢ়ি উঠিছিল। আমি অসমত সৰ্ব্বভাৰতীয় শিক্ষা পদ্ধতি গ্ৰহণ কৰি দহ যোগ দুই যোগ তিনি শিক্ষাপদ্ধতি গ্ৰহণ কৰিছো। এতিয়া দেখা গৈছে যে প্ৰি-ডিগ্ৰী, প্ৰি-ইউনিভাৰ্চিটি আৰু মাধ্যমিক পৰিষদৰ অধীনত চলা হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী স্কুলৰ পৰীক্ষাৰ ভিতৰত এই তিনিওটা পাঠ্যক্ৰমৰ মিল নাই, চিলেবাচৰ মিল নাই, পৰীক্ষা পদ্ধতিৰ মিল নাই আনকি মাৰ্কিং আদিৰ ক্ষেত্ৰতো মিল নাই। এইটো অসুবিধা হৈছে। এইটো মাননীয় সদস্য শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো ডাঙৰীয়াইও কৈছে যে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰি-ইউ আৰু ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰি-ডিগ্ৰীৰ মাজত পাঠ্যক্ৰমৰ মিল নাই।

(উপাধ্যক্ষৰ ঠাইত অধ্যক্ষই উপবেশন কৰে)

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, দুয়োটা পাঠ্যক্ৰম যাতে মিল ৰখাৰ কাৰণে, এই সকলো খিলাক অমিল সমিলমিলত আনিবৰ কাৰণে দুয়োটা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য্য, শিক্ষা বিভাগৰ আয়ুক্ত সকলোকে মাতি আলো-চনা কৰা হৈছিল। দুয়োটা বিশ্ববিদ্যালয়কে ৱাচ টু ষ্টেজত একে পৰীক্ষা ব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণে, একে চিলেবাচ আদি কৰাৰ কাৰণে এই বিলখন অনা হৈছে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীবিনয় বসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই ভয় কৰিছে যে এই বিলখনৰ জৰিয়তে চেয়াৰমেন জন মোগল বা এম্প'ৰৰ হোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হৈছে। আচলতে মই ভাবো সেইটো নহয়গৈ। চেয়াৰম্যানজনে

কাম কাজ জুডিচিয়াচলি কৰিব ; তাৰোপৰি চৰকাৰী ৰেক্‌টৰ এজন থাকিব। ইয়াতে চৈধ্য নম্বৰত পাওৱাৰ অব দি গভৰ্ণমেণ্ট এই মতে যদি চেয়াৰম্যানে কিছুমান কাম কৰে তেতিয়াহলে বা যি উদ্দেশ্যে এই গাঁথনি গঠন কৰা হৈছে তাত হস্তক্ষেপ কৰিব পৰা হব আৰু মই ভাবো ইয়াত কোনো সংশয় নাই। তেখেতে আৰু এটা কথা কৈছে যে প্ৰভিজ' কৰা হৈছে। চৰকাৰে বাই নোটিফিকেশ্বন এইটো কৰিব পাৰিব। মই ভাবো ইয়াত অসুবিধা হব নালাগে। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো ডাঙৰীয়াই হায়াৰ চেকেণ্ডাৰি ষ্টেজত পাঠ্যপুঠি বেছি হৈছে বুলি কৈছে। কিন্তু শিক্ষাবিদসকলৰ মতে বৰ বেচি হোৱা নাই আৰু যদি তেনে হৈছেও এই নৱগঠিত কাউন্‌চিলে সেইটো বিবেচনা কৰিব পাৰিব। তেখেতে পৰিবেশৰ কথা কৈছে মই বিধান সভাত বহুবাৰ পৰিবেশৰ কথা কৈছো। এই পৰিবেশৰ অভাৱত শিক্ষাৰ অৱস্থা বিধ্বস্ত হৈছে। দীঘলীয়া আন্দোলনৰ ফলত আমাৰ কিছুমান বাধাৰ সৃষ্টি হৈছে যিটো কাৰণত সমাজত অস্থিৰ এটা অবিশ্বাসৰ ভাৱ সম্প্ৰদায়ে সম্প্ৰদায়ে গঢ়ি উঠিব বিচাৰিছিল। কিন্তু যোৱা বছৰৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাৰ্চ মাহৰ তুলনাত এতিয়া পৰিবেশ যথেষ্ট উন্নত হৈছে। এই পৰিবেশ নষ্ট কৰিবলৈ কিছুমানে চেষ্টা কৰি আছে। চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কৰি থকাৰ ওপৰিও মাননীয় সদস্য সকলে, অভিভাৱক সকলে, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে ইয়াৰ কাৰণে সজাগ থাকিব লাগিব। কেইজনমান মাননীয় সদস্যই হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী স্কুলত বিজ্ঞান শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত লেব'ৰেটৰি আদিৰ অসুবিধাৰ কথা কৈছে। যোৱা বছৰৰ কথাই নকওঁ এই বছৰত সোতৰ খন হায়াৰ চেকেণ্ডাৰি স্কুলত বিজ্ঞান শিক্ষাৰ কাৰণে লেব'ৰেটৰি আদিৰ বস্তু কিনাৰ কাৰণে দহ হাজাৰকৈ টকা দিয়া হৈছে। মাননীয় সদস্য পূৰ্ণ বড়ো ডাঙৰীয়াই কলেজৰ শিক্ষকৰ কথা কৈছে। ইউনিভাৰ্চিটি গ্ৰাণ্ট কমিচনৰ বান্ধি দিয়া নৰ্মচ মতে কাম কৰিব লাগিব। কিন্তু তেনে ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে বহু শিক্ষকে কাম কৰি আছে অথচ ইউনিভাৰ্চিটি গ্ৰাণ্টচ্‌ কমিচনৰ নৰ্মচতকৈ কিছু তলত আছে সেই সকলৰ ক্ষেত্ৰত সহায় কৰিবৰ কাৰণে শতকৰা পঞ্চাশ ভাগ আনিবলৈ চিন্তা কৰি থকা হৈছে। ইউনিভাৰ্চিটি গ্ৰাণ্টচ্‌ কমিচনৰ ক্ষেত্ৰত কেৱল অনাৰ্চৰ কথাহে চিন্তা কৰিছিল কিন্তু আমি ডিষ্টিংশ্বন পোৱা সকলৰ কথাও চিন্তা কৰিব খুজিছো। তাৰ বাহিৰেও নৰ্মচ্‌ৰ তলত থকা শিক্ষক যি সকল থাকে অথচ

কলেজত কাম কৰি আছে সেই সকলক ক্লাচ টু ষ্টেজত হায়াৰ চেকেণ্ডাৰি স্কুলত যি ইউনিভাৰ্চিটি ক্লাচ থাকিব যাক এতিয়া জুনিয়ৰ কলেজ বুলি কোৱা হব সেই জুনিয়ৰ কলেজৰ ল'ৰা ছোৱালীক শিক্ষাদান কৰিব পাৰিব।

আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীচিৰাজুদ্দিন চাহাবে কৈছে যে নতুন যিবিলাক স্কুল হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী কৰা হব সেইবিলাক অনুন্নত আৰু পিচপৰা অঞ্চলত কৰিব লাগে। এই সম্পৰ্কে আমাৰ চৰকাৰে এটা নীতিয়ে গ্ৰহণ কৰিছে আৰু সেই কাৰণে যি ১৭ খন স্কুলক হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী স্কুললৈ ৰূপান্তৰিত কৰা হ'ল সেই আটাইকেইখন স্কুল পিচপৰা অঞ্চলতে কৰা হৈছে। আমাৰ চহৰ অঞ্চল অথবা যিবিলাক চেমি আৰবান এৰিয়া য'ত কলেজ বা অন্য শিক্ষাৰ সুবিধা আছে সেইবিলাকত হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী কৰা নাই যিবিলাকত তেনে সুবিধা নাই তাতহে হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী স্কুল কৰা হৈছে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীমথুৰা ডেকাই ২০০৪ চনত অসমত যিমান স্কুল আছে সকলোকে হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী কৰা কথা কৈছে। আমাৰ যি কোঠাৰী কমিচন কৰা হৈছিল তেওঁলোকে একেলগে সকলোবিলাক স্কুলকে হায়াৰ চেকেণ্ডাৰীলৈ ৰূপান্তৰিত কৰা কথা কোৱা নাই। তেওঁলোকেও শতকৰা ৫০ ভাগস্কুলহে হায়াৰ চেকেণ্ডাৰীলৈ ৰূপান্তৰিত কৰা কথা কৈছে আৰু সেই কাৰণে সকলোবিলাক স্কুলকে হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী কৰাৰ সিদ্ধান্ত চৰকাৰে কৰা নাই। মাননীয় সদস্য শ্ৰীৰমেশ ফুকন ডাঙৰীয়াই কৈছে যে হায়াৰ চেকেণ্ডাৰী স্কুলৰ শিক্ষকসকলে নিম্ন খাপত বা তলৰ শ্ৰেণীতো কাম কৰিবলগীয়া হয়। এইটো আচলতে সেই স্কুলখনলৈ সেৱা আগবঢ়োৱাহে কথা। এজন পলিটিকেল চায়েন্সৰ শিক্ষক বা হিষ্টৰীৰ শিক্ষকে ওপৰত ক্লাচ কৰাৰ ওপৰিও তলৰ ক্লাচত কাম কৰিলে বা শিক্ষাদন কৰিলে বা এজন শিক্ষক নাহিলে সেই শিক্ষকজনৰ ঠাইত গৈ তলৰ শ্ৰেণীত কাম কৰিলে অপমানজনক বা অসন্মানৰ কথা নহয়। সেইটো সমিলমিলৰ কথা। ভাইচ প্ৰিন্সিপালজনটো তলৰ পৰাই আহে। এই সকলোবিলাক মেন্টেল চাই-কোলোজিৰ এফেক্টৰ বাহিৰে অন্য একো নহয়। আচলতে শিক্ষকজনে নিজেই সেই সেৱা আগত লৈ আগবাঢ়ি আহিব লাগে। আৰু স্কুলৰ ৰুটিন কৰোতে নিশ্চয় প্ৰিন্সিপাল ভাইচ প্ৰিন্সিপাল ষ্টাফ সকলোৱে লগ লাগিয়ে কৰে বা কৰিব লাগে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীমথুৰা ডেকাই ক্লাচ টু কোৰ্চৰ কথা কৈছে।

এইটো হয় যে আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে সৰ্বভাৰতীয় শিক্ষা লবলৈ গৈ বহুত ক্ষেত্ৰত বাধাপ্ৰাপ্ত হয়। আমাৰ লৰা-ছোৱালীয়ে দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়, কলিকতা বা আন কোনোবা ঠাইত গৈ দিগ্ৰী বা এম এ পঢ়িবলৈ আসন লব নোৱাৰে। মোৰ বোধেৰে এতিয়াৰ পৰা সেই অসুবিধা নাইকীয়া হব আৰু আমাৰ লৰা ছোৱালীয়ে সৰ্বভাৰতীয় ল'ৰা-ছোৱালীৰ লগত সকলো ক্ষেত্ৰতে খোজ মিলাই যাব পাৰিব। সেইটোকে আশা কৰি সদৌ শেষত মাননীয় সদস্যসকলক এই বিলখনৰ প্ৰতি সমৰ্থন জনাবলৈ অনুৰোধ কৰি মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

Mr Speaker :—Now I put the Motion before the House that the Assam Higher Secondary Education Bill, 1984 be taken into consideration.

(The Motion is adopted by the House)

Now item No. 6 (b). There is no amendment to the Bill. So I put Clauses 2 to 28 before the august House. I put the Motion that Clauses 2 to 28 do form part of the Bill.

(The Motion is adopted by House)

I put the Motion that Clause 1, Preamble, Enacting Formula and the Short Title of the Bill do from part of the Bill.

(The Motion is adopted by the House)

Item 6 (c), Shri Mukut Sarma, Minister to move.

Shri Mukut Sarma (Minister):—Sir, I beg to move that the Assam Higher Secondary Education Bill, 1984 be passed.

Mr Speaker:—I put the Motion before the House that the Assam Higher Secondary Education Bill, 1984, be passed.

(voices-yes, yes)

The Motion is passed—the Bill is passed.

Item No. 7 (a), Shri Golok Rajbanshi, Minister agriculture to move.

Shri Golok Rajbanshi (Minister)—Sir, I beg to move that the Assam Agricu tural University (Amendment) Bill 1984 be taken into consideration :

Shri Binoy Kumar Basumatari :— Mr Speaker sir, I rise once again to point out some the of possible picture that may emerge after the passage of the Bill. Sir, this Bill is an admission of failure and I wish to prove it that it is an admission of failure. Sir, at page 7 of the Bill, in the State ment of Objects And Reasons it is stated that 'It has become necessary to amend the Assam Agricultural Univer sity. 'It has not been running smoothly and properly and therefore, the Government has realised that it has to take certain measures to run it smoothly and properly. Sir, if we look at page-5 of the Bill, in Section-17, it is stated —'The following shall be the officers of the University, namely :

1) The Chancellor, (2) The Vice-Chancellor,

3) The Pro-Vice-Chancellor.

I mark this man. This Pro-Vice-Chancellor will be the errand boy of the Government of Assam. Now if we compare this Section 17 with the original Act, what do we find ? At page-11 of this Bill, the first is the Chancellor. 2nd is the Vice-Chancellor and 3rd is the Registrar; in his place, the Pro-Vice-Chancellor has come. And there are some changes in the consitution of the officers in the

court of this University. For instance, at page-11 of this Bill under Section 17 at sl.13 the Director of Post-Graduate Studies and at sl.14 Two Librarians are there. Now in place of two Librarians, only one Librarian is provided. It is good because it is ridiculous to have two Libra rians in a University court ; and at sl.15 at page-11 of this Bill it is stated—'Such of the persons in the service of the University as may be declared by the Statues to be officers of the University.' Sir, this Pro-Vice Chancellor is additional. Sir, the Pro-Vice Chancallor is mentioned at page 6 of the amendment ; and the amendment that is in the 'Principal Act, in Section 21, after sub-section 2, the following shall be inserted as subsection (3), namely-'(3) If in the opinion of the Vice-Chancellor, it should be necessary in the discharge of the duties as the Vice Chancellor, the Vice Chancellor may recommend to the Board and the Board may approve the appointment of Pro-Vice-Chancellor when appointed shall have such duties, and such delegated powers, and functions as may be prescribed for assisting the Vice-Chancellor to discharge his functions in relation to the academic, administrative or other duties of his office.'

There are two interpretations of this. Either the Vice-Chancellor is such a person who has been employed in terms of the government, but works against the Govt. that is one probality, there fore, the government has to impose a man who will be the errand boy of the government. The second interpretation will be that Vice-Chancellor was perhaps an inactive fellow who could not do anything and

therefore a strong man is required to run the University. So, these things come out with the amendment of this Act. At page-3 of this Bill at sl 13 (a) (1) it is stated—'In the pricipal Act, after section 13 the following new sections shall be inserted namely ;—

13 A (1)—The Research Advisory Committee shall consist of the Vice-Chancellor as Chairman, the Director of Research as Member—Secretary, the Pro-Vice-Chancellor, the Deans of Colleges, Director of Post Graduates, Associate Director of Research and Extension etc......etc.' But originally, who were these people ? In the original Act under Section 13 these people were not there but some powers were given and in place of power these people are being substituted. Therefore there is a radical change in the very character of the University and the University's powers are now being diluted to the extent which cannot be imagined. Sir, when the proposed amendment of Sec-13 (A) (1) is studied we will find that these people are absolutely puppets, because in the original Act which is like this—'The academic Council shall, subject to the provision of this Act and the Statutes have the power by regulations of prescribing all courses of study and determining curricula and shall have general control on teaching and other educational programmes within the University and shall be responsible for maintenance of standards there of.'

This is the original clause. In its place the Government has suggested employing certain people. Sec-13 (2) of the original Act states- "It shall have powers

to make regulations consistent with this Act and the Statutes relating to all academic matters subject to its control and to amend or repeal such regulations ; and in Sect-13 (3) (b) it is stated " to make recommendations for the institutions of professorships associated professorsips, readerships, reacherships, teaching assistantship and other teaching posts including posts in research and extention and in regard to the duties there of." These are the original powers under Sec-13. But now Sec 13 of the Act has become only a body of people and body of officers ; 'and the powers to make regulations consistent with this Act', these powers are now taken out ; 'and the States relating to all acadaemic matters subject to its control and to amend or repeal such regulations, this also has been taken out by this new amendment. Therefore, I have my own doubt as to the intention of the Government. Pereaps the Government will say that this is going to improve the workings of this University. But by trying to improve the University, perhaps, this; through this amendment, government is going to dilute the very character of the Agriculture University. I know that in this University a big racket is going on. What is that ? People having false scheduled tribes certificates are now studying in this University. Last year I narrated how a non-tribal obtained a scheduled tribes certificate and he had been studying in this University. Even today I can tell his name. But here perhaps the Government may remember my statement made during the last session (budget). So, the Govt. wishes to rectify that in this manner.

There is an amendment proposed which is-" In the principal Act, in section 6 for sub section (2) the following shall be substituted namely :— "(2) Subject to the above provisions the state Government may dircet that the University shall reserve seats in the Colleges for any other category of students in addition to the scheduled castes and scheduled tribes of the State or candidates from other State in India". I do not object if the seats are reseved for any class of people, but if by this the Govt. tries to regularise the falsehood then we do not have any protection in this country. With these words, I conclude my discussion on this bill.

Shri Silvilus Condpan :— Mr. Speaker Sir, I would like to make same observations over the bill and by that I also would like to congratulate our Agriculture Minister for bringing this amendment bill. The Assam Agricultural University is a very important institutions in our State. It produces doctors, veterinary doctors and experts and therefore this university is expected to function very very smoothly and efficiently to fulfil the hopes and desires of the people of the State. The people of the State is directly and indirectly are contributing towards the betterment of this institution and through this they expect their children to come out with better education. With the passing years from 1968, I undersfand Sir, it has been rightly felt for the necessity of bringing this amendment. It is also a progressive step which will facilitate the students coming from other Backward communities other than Scheduled castes and Scheduled Tribes including the students from the ge-

neral caste will have the facilities of getting education in this University. Sir, my next point is, although the amendment has come, I would request the Agriculture Minister to use his good office to put this fact into practice at the time of admission otherwise making a provision in the Act in this House will have no meaning. I therefore take the privilege of putting this into pratice.

My next submission is that the provision of a pro-Vice Chancellor which is being intended to is a very progressive step. The Pro-Vice Chancellor will really be a handle between the Govt. and the University for proper running of the administration. For the proper functioning of the Uniuersity this should have come even earlier. In the absence of such a provision the University will suffer and hence it is a right direction on the right way. Sir, While selecting the person for this post, efforts should be made to select the right person for the post. Again I express my gratitude to the Minister for bringing this amendment bill.

শ্ৰীগোলোক ৰাজবংশী (কৃষিমন্ত্ৰী) :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, কৃষিৰ দিশটো পৰিবৰ্ত্তনৰ লগে লাগ ৰেছি গুৰুত্বপূৰ্ণ হৈ উঠিছে। সেই হিচাবে কৃষি বিষয়ত শিক্ষা পদ্ধতিও গুৰুত্বপূৰ্ণ হৈ উঠিছে। আমি এই পৰিবৰ্ত্তনৰ প্ৰতি চকু ৰাখিয়েই এই অনুস্থানটোক যাতে এটা প্ৰগতিবাদী অনুস্থানলৈ ৰূপান্তৰ কৰিব পৰা যায়, সেই কাৰণেই এই সংশোধনী অনা হৈছে। আমাৰ বসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে আগৰ বিলটোক যে বেয়া আছিল সেই কাৰণেহে পৰিবৰ্ত্তন আনিব লগা হৈছে, সেইটো নহয়। মই ইয়াত যিমানখিনি কথা আছে সেই সকলোবোৰ কবলৈ নাযাও মাত্ৰ কেইটামান বিষয়ে আপোনালোকৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰিম।

প্ৰথম কথা হল যে আমাৰ এটা প্ৰ ভাইচ চেন্সেলাৰ পদৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। এইটো এই কাৰণেই কৰা হৈছে যে আমাৰ ভাইচ চেন্সেলাৰ নিয়োগৰ ব্যৱস্থা পৰিবৰ্ত্তন কৰা হৈছে। আমি আগতে ভাইচ চেন্সেলাৰ কৰোতে কিছুমান সীমাবদ্ধতালৈ লক্ষ্য কৰিব লগা হৈছিল। কিন্তু আজি আমি দেখিবলৈ পাইছো যে বহুতো ইউনিভাৰচিটিত অকল কৃষিৰ ক্ষেত্ৰতে শিক্ষা থকা লোকক নিযুক্তি নকৰি প্ৰশাসনীয় সুখ্যাতি থকা লোককো নিযুক্তি কৰা হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে আমি হাৰিয়ানা, পাঞ্জাব, লুধিয়ানা আদি কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়বোৰত কৃষিৰ অভিজ্ঞতা নাথাকি প্ৰশাসনত অভিজ্ঞ লোককো ভাইচ চেন্সেলাৰ পদত নিযুক্তি দিয়া দেখিবলৈ পাইছো। সেই কাৰণে আমিও ভাইচ চেন্সেলাৰ নিযুক্তি দিওঁতে এই দিশবোৰৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিছো।

প্ৰশাসনীয় কাম কাজ সমূহ কৰিবলৈ ভাল প্ৰশাসক লাগে। সেই কাৰণেই প্ৰো-ভাইচ চেন্সেলৰ পদটোৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীবসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই ৰিজাৰ্ভৰ কথাটো যিটো কৈছে এই ক্ষেত্ৰত তেখেতে ভয় কৰিবলগীয়া কথা নাই। চাৰ্টিফিকেটৰ কথাও তেখেতে কৈছে। চাৰ্টিফিকেট দিয়ে ট্ৰাইবেল এডভাইচৰী বোৰ্ড আৰু চিডিউল্ডকাষ্ট এডভাইচৰী বোৰ্ডে। তেওঁলোকে চাইচিটি চাৰ্টিফিকেট দিয়ে সেইবোৰ আমি নিদিওঁ। গতিকে আমি এইবোৰ পৰীক্ষা কৰি চাইছো আৰু ঠিকেই পাইছো। দ্বিতীয়তে ৰিজাৰ্ভৰ ক্ষেত্ৰত সংবিধানে যিখিনি সুবিধা দিছে সেইমতে আমি দিয়ে আছো। ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ বহুতো জনগোষ্ঠী আছে। তেওঁলোককো আমি আন আন উন্নত মানুহৰ লগতে আগবঢ়াই নিবলৈ আমি কিছুমান সুবিধা দিব লাগিব। সেইকাৰণে অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতিৰ বাহিৰেও অন্যান্য সকলৰ উন্নয়ণৰ কাৰণে আচনিৰ ক্ষেত্ৰত এনে সংশোধণী অনা হৈছে। বিশ্ববিদ্যালয় সমূহত টিচিং, এক্সপেৰিমেণ্ট আৰু ৰিচাৰ্চ, বিশেষকৈ ৰিচাৰ্চৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ গুৰুত্ব বাঢ়িছে। এইবিলাকত যেচিকৈ সহায়ক হব বুলিয়েই এই ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। গতিকে এইখিনি সংশোধনৰ ক্ষেত্ৰত তেখেতৰ যদি কিবা সন্দেহ আছে সেইখিনি দূৰ হব বুলি আশা কৰিলো আৰু এইখিনি কথাৰে চৰকাৰৰ উদ্দেশ্য দাঙি ধৰিলো। এইটো নতুন বস্তু বুলি অনুভৱ নকৰি এই সংশোধণীটোক সমৰ্থন কৰিবলৈ কৈ মোৰ

বক্তব্য সামৰিলো ।

Mr. Speaker :— Now I put the main motion. The motion is that the Assam Agricultural University (Amendment) Bill, 1984, be taken into consideration.

(The motion is adopted)

Now, Item No. 7 (b). As there is no amendment in the bill, I will now put Clauses 2 to 10 of the bill.

Clauses 2 to 10 do from part of the bill.

(Clauses 2 to 10 formed part of the bill.)

Now, I put Clause (1) preamble enacting formula and short title of the bill.

Clause (1) preamble enacting formula and short title of the bill do formed part of the bill.

(Clause (1) preamble enacting formula and short title of the bill form part of the bill.)

Now, Item No. 7 (c).

Shri Golok Rajbanshi (Minister) :— Sir, I beg to move that the Assam Agricultural University (Amendment) Bill, 1984, be passed.

Shri Binoy Kumar Basumatary :— Sir, I just want to make certain observations. I agree with the Hon'ble Minister in regard to the false certificates issued by the tribals. Sir, when this was pointed out to the Govt. what action Govt. takes in this respect ? When we clarify the position, is it not the responsibility of the govt. to enquire into the matter and to take appropriate action ?

Shri Golok Rajbanshi (Minister) :— Sir, I have already stated that two such cases were brought to my notice and they were rejected.

Shri Binoy Kr. Basumatary :— Sir, what action the Govt. had taken when such cases were brought to your notice ?

Shri Golok Rajbanshi (Minister) :— Sir, as I have stated, they were rejected. If the Hon'ble Member brings such cases to my notice, I will surely look into it.

Mr. Speaker :— Now, I put the main motion. The motion is that the Assam Agricultural University (Amendment) bill, 1984, be passed.

(The motion is adopted and the bill is passed)

REPORT OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

Mr. Speaker :— Now, I will place the report of the Business Advisory Committee. Under Rule 230 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly, I called a meeting of the Business Advisory Committee at 12.30 p.m. today, the 2nd April, 1984, in my chamber at Dispur. The Committee after considering the volume of business in hand decided to adjourn the House Sine-die after conclusion of its business listed for 4 th April, 1984, and on that day instead of Private Members' Business Govt. business will be transacted.

The revised calender is being circulated separately. I hope this has the approval of the House.

(Voices : yes, yes).

Now, the House stands adjourned till 10 a.m. tomorrow the 3rd April, 1984.

ADJOURNMENT

The House then rose at 4-30 p.m. and stood adjourned till 10 p.m. on Tuesday, the 3rd April, 1984.

Dated Dispur
The 2nd April, 1984

P. D. Barua
Secretary
Assam Legislative Assembly

—X—